

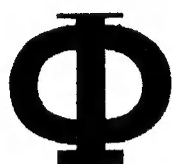
Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

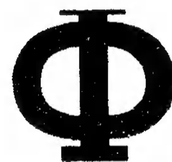
ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

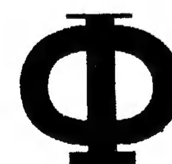

"Γιατί όλοι αυτοί οι θερμόαιμοι σοσιαλιστές καί κομμουνιστές νάναι ταυτόχρονα τόσο απίστευτα τσιγκούνηδες καί πλεονέχτες και νάχουν τόσο αναπτυγμένο τό αίσθημα τής ιδιοχτησίας καί μάλιστα, όσο περισσότερο προχωρημένοι είναι οι σοσιαλιστές τόσο περισσότερο νά κατέχονται από τό αίσθημα τής ιδιοχτησίας; Γιατί νά γίνεται αυτό; Μήν τάχα είναι κι εδώ αιτία ό συναισθηματισμός;..."
(Στεπάν Τροφίμοβιτς Βερχοβένσκη, στούς "Δαιμονισμένους" τοῦ Ντοστογιέφσκη, μετάφραση Άρη Αλεξάνδρου. Από τίς εκδόσεις Γκοβόστη).

ΑΘΗΝΑ, 3 ΙΟΥΝΗ 1995 - τεύχος 109

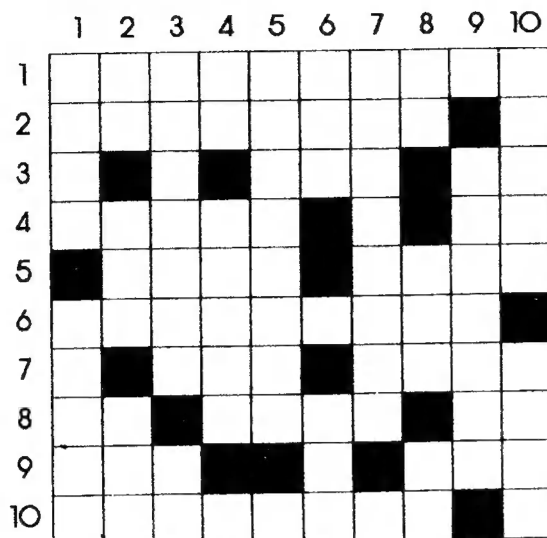
ίλε αναγνώστη,
50 χρόνια συμπληρώθηκαν ήδη από την τελευταία μάχη του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου. 50 χρόνια από την άνευ όρων παράδοση της χιτλερικής Γερμανίας, της φασιστικής Ιταλίας, της Ιαπωνίας και των συμμάχων τους.
Εκατομμύρια άνθρωποι σκοτώθηκαν. Δεκαπλάσιοι έμειναν ανάπηροι. Πόλεις και χωριά έσβησαν από το πρόσωπο της γης.
Κι όμως...

ίλε αναγνώστη,
ο φασισμός κι ο εθνικοσοσιαλισμός δεν έχουν νικηθεί ακόμη.
Το δήλωσε επίσημα ο Helmuth Kohl, καγκελλάριος της Γερμανίας, στο Λονδίνο, στο Βερολίνο, στη Μόσχα και σ' όλες τις άλλες πόλεις που " γιόρτασαν τα 50 χρόνια της νίκης κατά του φασισμού και του ναζισμού".
Οι νεοναζί, οι νεοφασίστες, οι ουστάσι, οι τσέτνικ, οι κουΐσλινγκς, οι συνεργάτες, οι κουκουλοφόροι, οι γερμανοτσολιάδες βρίσκονται σήμερα, **νόμιμα εκλεγμένοι**, σ' όλα τα κοινοβούλια των "δημοκρατικών χωρών", στις κυβερνήσεις κρατών οι λαοί των οποίων σφαγιάστηκαν από τις αξονικές δυνάμεις, στα προεδρεία των διεθνών οργανισμών.

ίλε αναγνώστη,
όποιες κι αν είναι οι προθέσεις όσων προσπαθούν να εμφανίσουν την αντιφασιστική κι αντιναζιστική πάλη και τον ίδιο - άρα - τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, σαν "καυγά των δυο άκρων", ομολογούμε ότι έχουν δίκιο.
Για μας, η αντιφασιστική - αντιναζιστική πάλη δεν έχει σταματήσει και δεν θα σταματήσει παρά με την εξαφάνιση κάθε φασιστοναζιστικού στοιχείου, είτε αυτό εμφανίζεται ανοιχτά, είτε καλύπτεται πίσω από δημοκρατικές μάσκες και μασκαράτες.
50 λοιπόν χρόνια μετά το τέλος των επίσημων εχθροπραξιών του δευτέρου πολέμου, το σύνθημά μας παραμένει αυτό που φωνάχτηκε στην Ισπανία του 1936, στα Αλβανικά σύνορα του 1940, στο Παρίσι και στην Πράγα του 1968, στο Πολυτεχνείο του 1973, του 1980, του 1985...

ΤΣΑΚΙΣΤΕ ΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ !!!

σταυρόλεξο νο.33

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Χαρακτηρισμός εγκληματικών ενεργειών. **2,** "Επίτευγμα" κι αυτό της γερμανικής τεχνολογίας. **3.** Προστακτική βαρεμάρας - Ο συγγραφέας της "Μαμάς - φρικιό". **4,** Είδος συνδέσμου - Αραβικό άρθρο. **5.** Αφέψημα (ανάποδα) - Στη σύγχρονη μορφή της είναι συνήθως αντιανθρώπινη. **6.** Ο "πολιτισμός" των ηλιθίων. **7.** Το "χαϊδευτικό" του μεταπολεμικού προέδρου των ΗΠΑ, Eisenhower - Επεξηγηματικό της καθαρεύουσας (ανάποδα). **8.** Ο "μπάτσος"... στην αρχαία ελληνική - Το μικρό όνομα του πεθερού του Λαφάργκ - Υπόσχεται (ανάποδα). **9.** Σκακιστική βασιλοκτονία - Τα αρχικά της Διεθνούς των Αναρχικών Ομοσπονδιών. **10,** Μισό έγκλημα.

ΚΑΘΕΤΑ

1, Όποιοι διαθέτουν αυτή την ουσία γλυτώνουν απ'αυτή την πανούκλα - Κοινό στις ιδεολογίες και στον ηλεκτρισμό. **2.** Γράψτε ΑΟ - Υποκοριστικό γυναικείου ονόματος - Ο "καθένας", ο "όλος", στ'αρχαία (ανάποδα). **3.** Στα στρατόπεδα συγκέντρωσης ήταν αγκαθωτά - Ουδέτερο άρθρο. **4.** Το είπαν οι Ιταλοί στον Μουσσολίνι (ανάποδα) - Άσσος στο σκαρφάλωμα (ανάποδα, αιτιατική). **5.** Ινδικό διακοσμητικό σχέδιο που χρησιμοποιείται σαν έμβλημα εγκληματικών συμμοριών. **6.** Αόριστη ή ερωτηματική αντωνυμία της αρχαίας - "Το κάνει... τα πάντα", κατά τον Ηράκλειτο. **7.** Διηγούνται την υπόθεση όπερας ή οπερέτας (ανάποδα). **8.** Γράψτε ΚΣ - Η γραφή του μεγάλου ροκέ στο σκάκι - Καλλωπιστικά σταυρολεξικά άνθη. **9.** Ήρωας του Γκαίτε. **10.** Ενδυμασία βλαμένων - Είναι ανθρώπινα (ανάποδα)

Λύσεις προηγουμένου (Νο.32, τεύχος 108

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Τ	Σ	Ι	Γ	Α	Ρ	Α	Δ	Ε	Σ
2	Ε		Ρ		Δ		Ρ		Ξ	Ι
3	Μ	Π	Ε	Ν	Α	Ρ	Ο	Γ	Ι	Α
4	Π	Ι	Ν	Κ	Ε	Ρ	Τ	Ο	Ν	
5	Ε		Υ		Ι		Ρ	Ν		Φ
6	Λ	Υ	Ο	Τ	Σ		Ο	Ι	Ν	Ο
7	Ι		Χ	Ρ		Ρ		Ο		Ν
8	Α	Τ		Α	Π	Α	Ι	Σ	Ι	Ο
9		Σ	Ι	Κ	Α	Γ	Ο		Ρ	Υ
10	Μ	Ε	Τ	Α	Ν	Α	Σ	Τ	Ε	Σ

... έτσι απλά ...

50 χρόνια από τη "νίκη ενάντια στο φασισμό" ...

Διαβάζοντας κανείς τις φυλλάδες, όπως κρέμονται στο περίπτερο, τρίβει τα μάτια του και δεν πιστεύει...

50 χρόνια, λοιπόν, κρατάει ετούτη η "βεντέτα";

Γιατί περί "βεντέτας" πρόκειται. Το λέει η "προοδευτικότερη" ημερήσια απογευματινή εφημερίδα της χώρας:

"*Συνεχίζεται η βεντέτα Αναρχικών - Ακροδεξιών*"... "*Πάλι τα κάνανε γυαλιά καρφία*"... *κλπ.*

Βέβαια, κατά την φυλλάδα του Τεγόπουλου (αλλά και για μας), η "βεντέτα" δεν έχει τελειώσει.

Γι' αυτό και δεν πήγαμε στις γιορτές που οργάνωσαν οι ηττημένοι Γερμανοί στο Λονδίνο, στο Βερολίνο και στη Μόσχα.

Απλά, σπάμε πλάκα με την τσαντίλα του ελληνικού πολιτικού κόσμου, των δημοσιογράφων, των διανοούμενων, λόγω της "μη αναφοράς της Ελλάδας και του ρόλου της" στον "νικηφόρο πόλεμο κατά του φασισμού" ...

Τί θέλαν δηλαδή; Να τους αναφέρουν οι Γερμανοί νεοναζί του Κολ; Ή οι αντιφασίστες Άγγλοι αποικιοκράτες; Ή μήπως οι Ρώσσοι νεόπλουτοι;

"*Βλέπετε, κύριε, τον πόλεμο τον κέρδισαν οι μύγες*" ...

(όπως έγραψε στο "ΚΑΠΟΥΤ", ο Malaparte).

Ο Αναρχικός δεν είναι όργανο καμμιάς συγκεκριμένης Αναρχικής ομάδας. Όσοι συμμετέχουν στην έκδοσή του, αγωνίζονται για μιαν ελεύθερη, αυτοδιαχειριζόμενη κοινωνία, απαλλαγμένη από κάθε μορφής εξουσία κι εμπορικούς - κερδοσκοπικούς "νόμους". Στα παραπάνω πλαίσια, δεν απαιτείται η καταβολή κανενός είδους αντιτίμου για την απόκτηση του τεύχους. Οικονομική και κάθε άλλη ενίσχυση (συνεργασίες, υποδείξεις, ειδήσεις...) είναι ευπρόσδεκτη απ'όσους συμφωνούν με τις παραπάνω αρχές μας. Η αναπαραγωγή όλης ή μέρους της ύλης, όχι μόνο επιτρέπεται, αλλά κι αποτελεί επιδίωξή μας. Η αξιοπρέπεια - και μόνο - επιβάλλει την αναφορά της πηγής των αναδημοσιευμάτων.

Απάντηση σ' ένα γράμμα

*Το **Ανοικτό Γράμμα ενός Μαρξιστή,** που δημοσιεύτηκε στο τεύχος 106 του Αναρχικού, πυροδότησε ήδη κάποιες αντιδράσεις στον χώρο των αναγνωστών. Σήμερα, λοιπόν, δημοσιεύουμε την πρώτη απάντηση που πήραμε, όπως θα δημοσιεύσουμε κι άλλες που, απ'ό,τι ξέρουμε, ετοιμάζονται. Φυσικά, μ'άλλες συμφωνούμε και μ'άλλες όχι...*

Διάβασα προσεκτικά το κείμενό σου, φίλε μαρξιστή.

Επειδή βλέπω ένα ειλικρινές ενδιαφέρον για τη "ρήξη με την εξουσία" και τον διάλογο, θέλω να σου απαντήσω σε μερικά σημεία της ανάλυσής σου. Στο παρελθόν, έχω δει τους μαρξιστές να φλερτάρουν με τη ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ, με τα παρακλάδια ή και γκρουπούσκουλα, όπως σαρκαστικά ορισμένοι τα ονομάζουν.

Είναι αληθινά συγκινητικό το φλερτάρισμα της συγκεκριμένης - μην ξεγελιέσαι - αριστεράς με την αναρχία. Εδώ και 15 τουλάχιστον χρόνια, απ'ό,τι γνωρίζω εγώ, τήρησαν μια σκληρή θέση απέναντι στον άνθρωπο που δεν έχει άλλη εκλογή από το να αγωνίζεται.
α) Απέναντι στη νεολαία, που, αφού εκμεταλλεύτηκε την φύση και τα όνειρά της για επανάσταση, την οδήγησε στην πεζή καθοδήγηση και στον διαχωρισμό των μελών της βάσης... Αντικειμενικά, στα γηρατειά και σκληρότερα, στην παραίτηση.
β) Απέναντι στους κοινωνικούς αγώνες, που τους καπέλλωνε και τους οδηγούσε αποκλειστικά στην συναίνεση και φιλία με την άρχουσα τάξη.

Αν έχουμε να συζητήσουμε γιατί και πώς μπορεί να υπάρξει ουσιαστική ρήξη με το σύστημα, δεν είναι όμορφο να καλύπτουμε τα λάθη της αριστεράς.
Σε προσωπικό επίπεδο, πολλοί μαρξιστές παίξαν παιχνίδια με τις οργανώσεις και τις παρατάξεις· οι χειρότεροι από αυτούς καταλήξαν, σε πολύ λίγο χρονικό διάστημα, πιόνια της εξουσίας, ενώ οι αναρχικοί έχουν ελάχιστη σχέση με αυτές τις ωραίες υποθέσεις.
Η όποια αριστερά είναι υπεύθυνη για την συντριπτική επιτυχία του καπιταλισμού, για τον εξής τραγικό λόγο : είναι έξω απ'την ψυχή του ανθρώπου. Και, για να ελαφρύνουμε λίγο, ας αστειευτούμε. Είναι αυτό που λέγαν κάποιοι παλιότεροι : Καλά όλα αυτά, αλλά ο Καραμανλής έχει ωραία φρύδια...

Είναι υπερφυσικό το μέγεθος του συμπλέγματος της αριστεράς με τις θέσεις εξουσίας, γιατί το μόνο που πετυχαίνει είναι σταθερά να γίνεται ένα ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ ! (;).
Θρησκεία ή κοσμοθεωρία... σε ποιά χώρα πέτυχε και γιατί; Για να θυμηθούμε τα πρώτα μας βήματα...
Μιλάς για τους οικολόγους. Δεν είναι η αυτονόμηση των μελών που, όπως περιγράφεις, τα διέλυσε όλα. Είναι η συστηματική ταύτιση με τις αισθησιακές τάσεις του καπιταλιστικού συστήματος και - όπως λέει ο λαός - "φιγούρα και βόλεμα".

Στο δεύτερο θέμα σου, σχετικά με την Γερμανίδα άστεγη που είναι μέλος του τάδε κόμματος και πανκ μαζί, έχω να πω ότι δεν χρειάζεται να μπερδεύεσαι. Στην Γερμανία οι βουλευτές χρηματίζονται επίσης και, εκτός απ'τις καλές προθέσεις οποιουδήποτε, μαθηματικά σίγουρο είναι ότι κανείς άστεγος και πανκ δεν μπαίνει στη βουλή, αν δεν διαθέτει κάποια επιδόματα στην τσέπη. Η βουλή δεν είναι δίλημμα. Είναι παραπλάνηση.

Η ζωή είναι το όνειρο.
Σε χαιρετώ φιλικά. Ελπίζω να ξεμπερδευτείς.

Η άλλη

Ιταλία: τα παιδιά του Μουσσολίνι

Marco Furlan

25 Αυγούστου 1977 : Ο περιπλανόμενος "νομάς" Guerrino Spinelli βρίσκεται νεκρός μέσα στο τροχόσπιτό του, στη Βερόνα.

18 Δεκέμβρη 1978 : Βρίσκεται νεκρός ο ομοφυλόφιλος σερβιτόρος Luciano Stefanato από την Πάδοβα.

12 Δεκέμβρη 1979 : Στην Βιτσέντσα δολοφονείται με μαχαιριές ο 22χρονος τοξικομανής Claudio Costa.

Νοέμβρης 1980 : Στην εφημερίδα Gazzettino της Βενετίας φτάνει το πρώτο γράμμα που αναλαμβάνει την ευθύνη των τριών ανθρωποκτονιών. Είναι "διακοσμημένο" με τον ρουνικό σταυρό (σκανδιναβική παραλλαγή του αγκυλωτού σταυρού) κι έχει την υπογραφή "Ludwig".

20 Δεκέμβρη 1980 : Δολοφονείται "με ειδεχθή τρόπο" (με χτυπήματα τσεκουριού) η 52χρονη πόρνη Alice Baretta από την Βιτσέντσα.

24 Μάη 1981 : Ο 18χρονος Luca Martinotti καίγεται ζωντανός μέσα στην παράγκα του, όταν άγνωστοι της βάζουν φωτιά.

20 Ιούλη 1982 : Στο ησυχαστήριο του Μόντε Μπέρικο δολοφονούνται με μαχαίρι οι καλόγεροι Gabriele Pigato και Giuseppe Lovato από την Βιτσέντσα.

26 Φλεβάρη 1983 : Ο παπάς Armando Bison βρίσκεται νεκρός στο Τρέντο. Στο κρανίο του έχει σφηνωθεί ένας "εσταυρωμένος" του οποίου οι άκρες έχουν ακονιστεί κατάλληλα.

14 Μάη 1983 : Εμπρησμός με βενζίνη του κινηματογράφου ταινιών πορνό Eros στο Μιλάνο. 6 θύματα

7 Γενάρη 1984 : Εμπρησμός στην Sex Diskothek Liverpool. Σκοτώνεται η σερβιτόρα Corinna Tartarotti, 20 ετών.

4 Μάρτη 1984 : Ο Marco Furlan και ο Wolfgang Abel συλλαμβάνονται ενώ προσπαθούν να βάλουν φωτιά μ'ένα μπιτόνι βενζίνης στην ντισκοτέκ Melamara, στο Castiglione delle Stiviere.

29 Μάρτη 1984 : Έρευνα στο σπίτι του Abel. Βρίσκονται 127 φύλλα "λευκού" χαρτιού. Ειδική εξέταση αποκαλύπτει σ'ένα απ'αυτά το αποτύπωμα του γράμματος με το οποίο είχαν αναλάβει την ευθύνη του εμπρησμού του Eros στις 14/5/1983.

10 Φλεβάρη 1987 : Ο Marco Furlan κι ο Wolfgang Abel καταδικάζονται σε κάθειρξη 30 ετών ο καθένας.

Ιούνης 1988 : Αφήνονται ελεύθεροι (επειδή έχει περάσει η προθεσμία μέσα στην οποία - κατά τους παλικούς νόμους - πρέπει να εκδικασθεί η έφεσή τους), με τον όρο της "υποχρεωτικής διαμονής" τους στην περιοχή της Πάδοβας. Ο Furlan σκηνοθετεί "απόπειρα αυτοκτονίας" του.

1 Φλεβάρη 1991 : Ο Furlan εξαφανίζεται από το Casale di Scodosia, όπου μένει, τις παραμονές της έκδοσης της απόφασης του εφετείου.

11 Φλεβάρη 1991 : Το Εφετείο επικυρώνει την πρωτόδικη ποινή. Ο Abel προσπαθεί κι αυτός να δραπετεύσει, αλλά συλλαμβάνεται.

8 Φλεβάρη 1994 : Η εφημερίδα La Cronaca της Βερόνας γράφει ότι δυο Ιταλίδες, που ταξίδευαν στην Ελλάδα, είδαν τον Furlan στην Θεσσαλονίκη.

17 Μάη 1995 : Ο Marco Furlan, γεννημένος το 1960, καταδικασμένος για σωρεία ανθρωποκτονιών και εμπρησμούς, συλλαμβάνεται στο αεροδρόμιο του Ηρακλείου Κρήτης (όπου εργάζεται στην εταιρεία ενοικίασης αυτοκινήτων Eurodollar).

Ο Furlan, βρίσκεται στην Κρήτη από τα τέλη του 1994. Νοικιάζει μια γκαρσονιέρα στην οδό Χαλκηδόνος 1. Στην αρχή ζει παραδίδοντας ιδιαίτερα μαθήματα ιταλικών. Αργότερα, προσλαμβάνεται από την Eurodollar. Μέχρις εδώ, τα πάντα είναι "φυσιολογικά". Ένας φασίστας δολοφόνος που προσπαθεί να ξεφύγει απ' τη δικαιοσύνη της χώρας του...

Στην έρευνα, ωστόσο, που γίνεται στην οδό Χαλκηδόνος 1, οι αστυνομικοί του ελληνικού τμήματος της Interpol και της ιταλικής Criminalpol (που έχουν έρθει εδώ και 10 περίπου μέρες στο Ηράκλειο και "παρακολουθούν τον στόχο") βρίσκουν 178.921 δολλάρια ΗΠΑ, 14.000.000 λιρέτες Ιταλίας, 1.500 γερμανικά μάρκα και 1.000.000 δραχμές, δηλαδή ένα συνολικό ποσό περίπου 46 εκατομμυρίων δραχμών.

Σύμφωνα με τις εφημερίδες, η Interpol εξετάζει ήδη την γνησιότητα των χαρτονομισμάτων που βρέθηκαν και τα οποία, φυσικά, δεν προέρχονται από τη δουλειά του.

Στα "ψιλά" των ίδιων εφημερίδων, αναφέρεται ότι εξετάζονται και οι τυχόν διασυνδέσεις του Furlan με Έλληνες ομο-"ιδεάτες" του.

Πληροφορίες του Αναρχικού, από αντιφασιστικές οργανώσεις της Ιταλίας, μιλάνε για την ύπαρξη στενών σχέσεων των Ιταλών νεοφασιστών με την ελληνική άκρα δεξιά και μάλιστα σε "δυο επίπεδα". Ένα εκείνο των "επισήμων" σχέσεων των Ιταλών φασιστών του πρώην Movimento Sociale Italiano με την ελληνική ΕΠΕΝ-ΕΘΝΙΚΟ ΚΟΜΜΑ (δηλαδή με τους χουντικούς) κι ένα εκείνο των νεώτερων "ανεπίσημων" φασιστών (Skins, Alleanza Nazionale κλπ.) με τις αντίστοιχες ελληνικές ομάδες (Χρυσή Αυγή, Σκίνχεντς κλπ.).

Η πιθανότερη εκδοχή είναι ότι τα λεφτά προέρχονται από τη Μαύρη Διεθνή και προορίζονταν για χρηματοδότηση φυγάδων ή "επιχειρήσεων" στην Ελλάδα.

Η ουσιαστική σιωπή, με την οποία περιβάλλεται το όλο θέμα από τα ελληνικά ΜΜΕ, εντείνει ακόμη περισσότερο τις ανησυχίες μας.

Ο αγώνας στο Ανατολικό Τιμόρ συνεχίζεται...

ΕΚΚΛΗΣΗ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ

Αυξάνονται οι ανησυχίες σχετικά με την τύχη 6 αγωνιστών του Ανατολικού Τιμόρ που κρατούνται στις φυλακές Semarang, στην Κεντρική Ιάβα.

Πρόκειται για τους :

➡ Gregório da Cunha Saldanha, καταδικασμένον σε ισόβια,
➡ Francisco Miranda Branco, καταδικασμένον σε 15 χρόνια,
➡ Saturnino Belo, σε 10 χρόνια,
➡ Jacinto das Neves Raimundo, σε 10 χρόνια,
➡ Juvêncio de Jesus Martins, σε 6 χρόνια,
και ➡ Filomeno da Silva Pereira, σε 5 χρόνια και 8 μήνες.

Οι έξη αγωνιστές κατηγορούνται σαν διοργανωτές της μεγάλης διαδήλωσης στο Dili, που κατέληξε στο μακελειό της Santa Cruz, στις 12 Νοέμβρη 1991 *(βλ. προηγούμενα τεύχη του Αναρχικού).*

Από τους Ινδονήσιους στρατιωτικούς που καταγγέλθηκαν σαν δράστες εκείνης της σφαγής, μόνο 3 παραπέμφθηκαν, τελικά, σε δικαστήριο και η μεγαλύτερη ποινή που τους επιβλήθηκε ήταν φυλάκιση 18 μηνών.

Ο επικεφαλής των δυνάμεων που συμμετείχαν στην επιχείρηση εναντίον των αμάχων κορικών της Santa Cruz, πήρε υποτροφία, για να σπουδάσει στο πανεπιστήμιο του Harvard, στις ΗΠΑ !!!

Οι έξη Ανατολικοτιμορέζοι - που μεταφέρθηκαν στην φυλακή της Ιάβας στα μέσα του 1994 - κατέβηκαν, στις αρχές του 1995, σε απεργία πείνας ζητώντας να τους μεταφέρουν πίσω στις φυλακές του Ανατολικού Τιμόρ.

Οι ινδονησιακές αρχές υποσχέθηκαν στην Διεθνή Αμνηστία ότι "θα εξετάσουν το αίτημα των κρατουμένων". Μέχρι στιγμής, όμως, δεν έχει γίνει απολύτως τίποτε.

Πρέπει να τονίσουμε πως η απόσταση της Ιάβας από το Ανατολικό Τιμόρ είναι 1.800 χιλιόμετρα, απόσταση που δύσκολα μπορούν να διανύσουν οι συγγενείς των κρατουμένων για να τους επισκεφθούν - φυσικά, με "ειδική άδεια" του ινδονησιακού υπουργείου "δικαιοσύνης".

Όσοι, λοιπόν, ευαισθητοποιούνται από τα βασανιστήρια στα οποία υποβάλλονται οι έξη αγωνιστές, ας απευθύνουν τα μηνύματα συμπαράστασής τους στους κρατούμενους στο Μέτωπο για την Απελευθέρωση του Ανατολικού Τιμόρ,

FITUN
Pott Street
LONDON E2 0EF
ENGLAND, UK
τηλ: 0044-71-729 79 85
φαξ: 0044-71-729 01 34.

ΚΑΙ ΤΑΓΜΑΤΑ ΘΑΝΑΤΟΥ...

Στο μεταξύ, οι ινδονησιακές αρχές κατοχής του Ανατολικού Τιμόρ προχωρούν στην οργάνωση "ταγμάτων θανάτου", επανδρωμένων από ντόπιους κακοποιούς. Επικεφαλής τους είναι, κατά τις καταγγελίες του FITUN, ένας Ανατολικοτιμορέζος προδότης, ο Labut Melo. Τα "τάγματα θανάτου" αρχίζουν τη δράση τους κάθε μέρα, μόλις σουρουπώνει. Μπαίνουν στα χωριά και σκοτώνουν εκείνους που αντιστέκονται στην ινδονησιακή κατοχή. Πολλούς τους παίρνουν μαζί τους κι οι δικοί τους βρίσκουν αργότερα τα πτώματά τους με σημάδια φρικτών βασανιστηρίων.
Οι γυναίκες των αγωνιστών βιάζονται ομαδικά, στις πλατείες, μπροστά στα μάτια των συντοπιτών και των συγγενών τους.
Και, φυσικά, ο ΟΗΕ βγάζει κάθε τόσο κι ένα "ψήφισμα συμπαράστασης", για να προσθέσει στα βασανιστήρια και τη διεθνή κοροϊδία...

ΕΚΑΣ : ΥΠΑΡΧΕΙ Ή ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ;

Στο προηγούμενο τεύχος (108) ασχοληθήκαμε με τον ΕΚΑΣ και γράψαμε ότι τα πράγματα στην Κύπρο δεν είχαν ακόμη ξεκαθαρίσει. Στο σημερινό τεύχος συνεχίζουμε με τις τελευταίες ειδήσεις.

Στις 28/4/95, ο Μιχάλης Πουμπουρής κατάγγειλε στην αστυνομία ότι άγνωστος του τηλεφώνησε στο σπίτι του, στη Λάρνακα και του είπε : "Εδώ ΕΚΑΣ. Κύριε Μιχάλη Πουμπουρή είσαι ο επόμενος στόχος". Ο Πουμπουρής, πρώην μέλους του Π.Γ. της Κ.Ε. του ΑΚΕΛ, είχε απειληθεί τηλεφωνικά και το 1993. Ακόμη έγινε γνωστό ότι απειλητικό τηλεφώνημα του ΕΚΑΣ δέχθηκε κι ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Κασουλίδης. Η αστυνομία κάλεσε και ανέκρινε αρκετά άτομα. Σύμφωνα με πληροφορίες του ραδιοφωνικού σταθμού "Σίγμα", μεταξύ των ανακριθέντων ήταν ο έμπορος Γιώργος Πωσσίδης και ο Ρένος Ευθυμίου. Ακόμη κυκλοφόρησαν φήμες ότι πιάστηκε ένας ταξιτζής που ήταν μαζί με τον Κανάρη όταν συνελήφθη ο τελευταίος, αλλά είχε κατορθώσει να διαφύγει. Αστυνομικοί με βαρύ οπλισμό φυλούν από σήμερα τα κυριότερα δημόσια κτίρια και άλλους "πιθανούς στόχους" στη Λευκωσία και σ'άλλες πόλεις.

Στις 29/4/95, οι εφημερίδες αφιέρωσαν και πάλι πρωτοσέλιδα άρθρα στον ΕΚΑΣ (το θέμα είχε περάσει στις πίσω και στις μέσα σελίδες τις προηγούμενες 3 μέρες), αναφέροντας τα περί απειλητικών τηλεφωνημάτων χωρίς άλλες λεπτομέρειες. Ενδιαφέρον παρουσιάζουν κάποιες - μη διασταυρωμένες - πληροφορίες της ΜΑΧΗΣ του Σαμψών. Σύμφωνα μ'αυτές, η αρχική ονομασία του ΕΚΑΣ ήταν "20 Ιούλη" (από την ημερομηνία της τουρκικής εισβολής στην Κύπρο, το 1974). Η ύπαρξη της οργάνωσης ήταν γνωστή από το καλοκαίρι του 1994. Από τα στοιχεία που προέκυψαν, τα μέλη της οργάνωσης είναι 5 (ωστόσο, στο ίδιο άρθρο της ΜΑΧΗΣ γίνεται λόγος για "πυρήνες της οργάνωσης" που "δεν ομοφώνησαν και τα σχέδια αναβλήθηκαν". Πάντα κατά τη ΜΑΧΗ (που ίσως έχει σοβαρούς λόγους να παραπληροφορήσει το αναγνωστικό της κοινό), η μόνη ενέργεια που είχε σχεδιαστεί απ'τον ΕΚΑΣ ήταν η "πώληση προκήρυξης σε ιδιωτικό τηλεοπτικό σταθμό μαζί με μια μαγνητοταινία (βίντεο) που θα παρουσίαζε στελέχη δήθεν της οργάνωσης εκπαιδευόμενα στα όπλα. Η ταινία όμως ήταν πλαστή αφού, αντί στελέχη του ΕΚΑΣ, παρουσίαζε Παλαιστίνιους καταδρομείς...". Ακόμη, κατά τη ΜΑΧΗ, ο ΕΚΑΣ ετοίμαζε και εκβιασμό "2 γνωστών επιχειρηματιών" για την εξασφάλιση χρημάτων.

Την Πρωτομαγιά, στην ΧΑΡΑΥΓΗ δημοσιεύεται πρωτοσέλιδη η δήλωση του Αλέξη Γαλανού, προέδρου της κυπριακής βουλής κι αντιπροέδρου του ΔΗΚΟ (Δημοκρατικού Κόμματος) που συμμετέχει στην κυβέρνηση μαζί με τον ΔΗΣΥ (Δημοκρατικό Συναγερμό) : "Ελέχθησαν περισσότερα απ',ότι έπρεπε να λεχθούν για το θέμα... Είναι καιρός να γίνουν κάποιες συλλήψεις για να είναι πιο πειστική η κυβέρνηση... Η μεγάλη πλειοψηφία του λαού αισθάνεται ότι τίθεται θέμα αξιοπιστίας της κυβέρνησης... Πρέπει να δούμε κάποια έργα για να πειστεί ο λαός μας...". Στην σελίδα 8 της ίδιας εφημερίδας, αναφέρεται ότι στις 30/4/95, ο μόνος συλληφθείς για τον ΕΚΑΣ, Αντρέας Κανάρης, οδηγήθηκε από τις Κεντρικές Φυλακές στο Αρχηγείο Αστυνομίας, όπου ανακρίθηκε επί πολλές ώρες. Σύμφωνα με τη ΧΑΡΑΥΓΗ, αρνήθηκε ότι γνωρίζει οτιδήποτε. Ακόμη, κατά την εφημερίδα, η αστυνομία "αναζητεί πλοκάμια του ΕΚΑΣ στην Πάφο", χωρίς όμως να δίνει περισσότερα στοιχεία, πέρα απ'το ότι "τέσσερα άτομα αναλάμβαναν επί πληρωμή την διενέργεια παρανόμων πράξεων". Την ίδια μέρα, στη ΜΑΧΗ, αναφέρεται ότι κατά την αστυνομία, τα αποτυπώματα που βρέθηκαν στην προκήρυξη του ΕΚΑΣ ανήκουν στον Κανάρη. Γράφει ότι οι έρευνες, για την ανεύρεση του ηλεκτρονικού υπολογιστή στον οποίο γράφτηκε η προκήρυξη, στην Πάφο και στη Λευκωσία, υπήρξαν άκαρπες. Αποσυνδέει, ωστόσο, τον ΕΚΑΣ απ'τα όσα συμβαίνουν στην Πάφο σχετικά με τις δραστηριότητες των Κούτα και Λεμόνα. Η ΜΑΧΗ αναφέρει επίσης τις δηλώσεις του Γαλανού, προβάλλει όμως και την απάντηση του κυβερνητικού εκπροσώπου, Γιαννάκη Κασουλίδη (του ΔΗΣΥ) : "Έχει δηλωθεί επανειλημένα και από τον ίδιο τον Πρόεδρο και από την Κυβέρνηση ότι πρώτο μέλημα ήταν η αποφυγή του αντίκτυπου στο εξωτερικό από την εμφάνιση της οργάνωσης με τάχα πατριωτικό μανδύα και η αποτροπή άλλων αφελών ανθρώπων να στρατολογηθούν σ'αυτήν, και η αποθάρρυνση τυχόν χρηματοδοτών να τη χρηματοδοτήσουν". Για το θέμα των δηλώσεων Γαλανού, ο Κασουλίδης είπε πως η κυβέρνηση προχωρεί στη διαλεύκανση της υπόθεσης, χωρίς να επηρεάζεται από τις σεις οποιουδήποτε.

Λόγω της αργίας της Πρωτομαγιάς, οι εφημερίδες ξαναβγαίνουν στις 3/5/95, χωρίς καμμιά είδηση σχετική με τον ΕΚΑΣ, εκτός ίσως από την ανεύρεση ενός πιστολιού και 53 σφαιρών διαφόρων διαμετρημάτων στο Αναβαργός, για το οποίο μερικές εφημερίδες αναρωτιούνται αν έχει σχέση με την παράνομη οργάνωση. Αξίζει ν'αναφέρουμε το ευθυμογράφημα του "Τσαπ" (στην 4η σελίδα της ΧΑΡΑΥΓΗΣ), το οποίο διατυπώνει την άποψη ότι η "τρομοκρατική" οργάνωση, που πριν και μετά τη θέση της εκτός νόμου, δεν έχει να επιδείξει καμμιά "τρομοκρατική" ενέργεια, δεν αποκλείεται να είναι απλώς κυβερνητικό κατασκεύασμα-πυροτέχνημα...

Στις 4/5/95, ο ΕΚΑΣ... εξαφανίζεται από τις σελίδες των εφημερίδων. Μόνο για τις βόμβες της Πάφου υπάρχουν κάποια νεώτερα. Ο Θεόδουλος Καραμανής παραπέμπεται για συνομωσία κατά της ζωής του επικεφαλής του Τμήματος Ανιχνεύσεως Εγκλημάτων (ΤΑΕ) Πάφου, με βόμβα παγίδευσης. Μαζί του παραπέμπονται οι Νεοκλής Ιωάννου Μούγιας και Θεόκλητος Θεοκλήτου Κούτας. (Ο Λεμόνας απαλάσσεται απ'τις κατηγορίες). Καμμιά εφημερίδα, ωστόσο, δεν συνδέει πια αυτή την υπόθεση με τον ΕΚΑΣ.

Στις 5/5/95, η προσαγωγή του Κανάρη στο δικαστήριο δεν περνάει παρά στα "ψιλά" μερικών εφημερίδων...

Η... εξάτμιση του ΕΚΑΣ, ωστόσο, δεν σημαίνει ότι η "πατριωτική" αυτή οργάνωση είναι ανύπαρκτη, ούτε πως ο κύριος ρόλος της δεν υπαγορεύθηκε από μια τουλάχιστον μερίδα της συγκυβέρνησης (ΔΗΣΥ-ΔΗΚΟ).

Η χρησιμοποίηση τέτοιου είδους οργανώσεων (βλέπε και ΜΑΒΗ), για την επίτευξη των σκοπών κάποιων "δημοκρατικών" κυβερνήσεων δεν είναι καινούριο φαινόμενο και δεν εκπλήσσει κανέναν.

Απ' το σημείο αυτό, όμως, μέχρι την αγνόηση της επικινδυνότητάς τους, η απόσταση είναι μεγάλη. Και η αγνόηση αυτή μπορεί να αποδειχθεί θανάσιμη.

Πιστεύουμε ότι στο μέλλον θα χρειαστεί να επανέλθουμε στο θέμα.

Τελειώνοντας, επισημαίνουμε δημοσίευμα της ναζιστικής "Χρυσής Αυγής" της 30/4/95, που, ούτε λίγο - ούτε πολύ, παρουσιάζει τον ΕΚΑΣ σαν "αδελφή οργάνωση".

ΣΛΟΒΑΚΙΑ : Οι στενές σχέσεις του Σλοβάκου προέδρου Vladimir Meclar, γνωστού για τις εθνικιστικές του απόψεις, με την άκρα δεξιά προκαλούν τριβές στον πολιτικό κόσμο της Σλοβακίας, αλλά και στο εξωτερικό. Στις 20/4/95, ο Tom Lantos, μέλος του Κογκρέσσου των ΗΠΑ, κατηγόρησε δημόσια την Σλοβακία για τη φιλοναζιστική της στάση στη διάρκεια του β' παγκοσμίου πολέμου και κάλεσε την κυβέρνησή της να προχωρήσει στο δρόμο των δημοκρατικών μεταρρυθμίσεων. Σύμφωνα με καταγγελίες της αντιπολίτευσης και των εβραϊκών κοινοτήτων της Σλοβακίας, κάποια στελέχη του κυβερνώντος SNS (Σλοβακικού Εθνικού Κόμματος) έχουν θέσει θέμα αποκατάστασης του Josef Tiso, του καθολικού παπά που ονομάστηκε "πρόεδρος της Σλοβακίας" από τις χιτλερικές αρχές κατοχής. Το 1947, ο Tiso δικάστηκε σαν εγκληματίας πολέμου και απαγχονίστηκε στην Bratislava. Ο Tom Lantos (που εκλέχτηκε με το Δημοκρατικό Κόμμα στην Καλιφόρνια, όπου πήγε μετά τη λήξη του πολέμου και είναι ένας απ'τους Ουγγροεβραίους που επέζησαν απ'τα στρατόπεδα συγκέντρωσης) μιλώντας σε δημοσιογράφους είπε ότι ο Tiso ήταν προσωπικά υπεύθυνος για τον θάνατο των 68.000 από τις 70.000 των Εβραίων της Σλοβακίας που οδηγήθηκαν στα στρατόπεδα θανάτου της Πολωνίας. Ο Αμερικάνος πολιτικός κάλεσε τους Σλοβάκους να δείξουν ιδιαίτερη ευαισθησία στο θέμα της αναβίωσης του ναζισμού, όπως "πρέπει να δείξουν κι οι Αμερικανοί, ιδιαίτερα, μετά την βομβιστική επίθεση στην Oklahoma City".

ΒΟΣΝΙΑ : Με απόφαση της κυβέρνησης της "Σερβικής Δημοκρατίας" των Σέρβων της Βοσνίας, που πάρθηκε στις 28/4/95, η Πρωτομαγιά ήταν "εργάσιμη" και απαγορεύθηκε κάθε εορταστική εκδήλωση. Το γεγονός προξένησε ιδιαίτερη έκπληξη στην σερβοβοσνιακή αντιπολίτευση που δεν χάνει ευκαρία να κατηγορήσει τον Κάραζιτς σαν "νοσταλγό του κομμουνιστικού καθεστώτος" του οποίου άλλωστε είχε υπάρξει στέλεχος. Εδώ, πρέπει να τονίσουμε ότι μετά την κατάρρευση της παλιάς Γιουγκοσλαβίας και την αναγνώριση της μουσουλμανικής Βοσνίας, πάρα πολλοί Σερβοβόσνιοι εμφανίζονται ως φανατικοί χριστιανοί ορθόδοξοι και, βέβαια, αντικομμουνιστές.

ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ : Λίγες μόλις ώρες μετά την έναρξη της μονόπλευρης κατάπαυσης του πυρός που κήρυξε η Ρωσσία στις 28/4/95, Τσετσένοι μαχητές έβαλαν εναντίον Ρώσσων στρατιωτικών. Οι Ρώσσοι έχουν δηλώσει ότι σε περίπτωση που οι Τσετσένοι τους κτυπήσουν κατά τη διάρκεια της κατάπαυσης του πυρός (που λήγει στις 12/5/95) θα εφαρμόσουν άμεσα αντίποινα. Στο μεταξύ, όπως έγινε γνωστό, πολλοί Ρώσσοι στρατιώτες κι αξιωματικοί έχουν μέχρι στιγμής αρνηθεί να πάνε στην Τσετσενία και 11 αξιωματικοί έχουν ήδη συλληφθεί και παραπεμφθεί σε στρατοδικείο επειδή αρνήθηκαν να υπακούσουν στις σχετικές διαταγές.

ΓΑΛΛΙΑ : Μαροκινός πλήρωσε με τη ζωή του το έγκλημα της διαφορετικότητάς του από τους "μέσους Γάλλους". Την Πρωτομαγιά κάποιοι "μέσοι Γάλλοι" τον έπιασαν και τον έρριξαν στον Σηκουάνα, όπου πνίγηκε. Λεπτομέρεια : οι συγκεκριμένοι "μέσοι Γάλλοι" ήταν οπαδοί του Εθνικού Μετώπου του Λε Πεν. Οι υπόλοιποι "μέσοι Γάλλοι" (δηλαδή, η μεγάλη πλειοψηφία των Γάλλων) έφριξαν από τα όσα τραγικά συμβαίνουν στον τόπο τους και... άλλαξαν κανάλι στις τηλεοράσεις τους για ν'ακούσουν την είδηση της αύξησης του εκλογικού ποσοστού του νεοφασίστα και να χαρούν τη δημοκρατία τους (και την παθητικότητά τους) που τον ανέχεται.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ : Μέτρα για την "πάταξη του οργανωμένου εγκλήματος" υιοθέτησε στις αρχές Μάη η βουλγαρική κυβέρνηση. Μεταξύ άλλων, αποφασίστηκε η διενέργεια "μπλόκων", τόσο σε κεντρικά σημεία των μεγάλων πόλεων, όσο και στις "εθνικές" οδούς.

ΚΟΥΡΔΙΣΤΑΝ : 555 Κούρδοι σκοτώθηκαν, σύμφωνα με πρωτοσέλιδο δημοσίευμα της Hurriyet της 5/5/95, στο βόρειο Ιράκ τον Απρίλη.

ΣΕΝΕΓΑΛΗ : Η περιοχή Casamance θεωρείται ο σιτοβολώνας της Σενεγάλης. Οι κλιματολογικές συνθήκες κι η ποικιλία των καλλιεργήσιμων ειδών αυτής της περιοχής (28.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα για 98.000 κατοίκους) οδήγησαν πολλούς Σενεγαλέζους που είχαν πληγεί από την τρομερή ξηρασία του 1973 να βρουν εκεί καταφύγιο, εκδιώκοντας τους Ντιόλα (την ντόπια φυλή) από τα πιο εύφορα εδάφη τους. Το 1982 οι αρχηγοί των μεγάλων φυλών της Casamance προχωρούν στην επαναδραστηριοποίηση του MFDC (Mouvement des Forces Démocratiques de Casamance = Κίνημα των Δημοκρατικών Δυνάμεων της Casamance), δηλαδή του αυτονομιστικού κινήματος της περιοχής που είχε ιδρυθεί ήδη το 1947. Τον Δεκέμβρη του 1982, η κυβέρνηση της Σενεγάλης έπνιξε στο αίμα μιαν ειρηνική εκδήλωση που είχε οργανώσει το MFDC κι επέβαλε 5ετή φυλάκιση στον επικεφαλής του κινήματος, αββά Diamacoune. Στις 18 Δεκέμβρη του 1983, το MFDC εξαπολύει την πρώτη του ένοπλη αντάρτικη επιχείρηση στην περιοχή Ziguinchor. Από τότε, ο πόλεμος στην Casamance συνεχίζεται ασταμάτητα και χιλιάδες άνθρωποι έχουν μέχρι στιγμής σκοτωθεί κι από τις δυό πλευρές. Όπως και πάμπολλες άλλες σφαγές, έτσι και η συνεχιζόμενη για 12° χρόνο σφαγή στην Σενεγάλη δεν θα έφτανε ποτέ στ'αυτιά μας, αν ανάμεσα στις χιλιάδες των σκοτωμένων Σενεγαλέζων δεν υπήρχε το "τραγικό γεγονός"... τεσσάρων εξαφανισμένων Γάλλων (!) και το ταξίδι δυο συγγενών του ενός απ'αυτούς μέχρις εκεί για να βρουν τα ίχνη τους... Οι χιλιάδες των νεκρών Αφρικανών, βλέπετε, δεν αξίζουν ούτε δυο γραμμές στις "προοδευτικές" φυλλάδες του "αναπτυγμένου" κόσμου. Αντίθετα, η εξαφάνιση 4 Γάλλων, τον Μάρτη του 1995, κατάφερε να πιάσει μιάμιση σελίδα στην Libération της 10/5/1995. Φυσικά, ούτε και σ'αυτή τη μιάμιση σελίδα γίνεται λόγος για τα αίτια αυτού του πολέμου, αίτια που χρονολογούνται από τις 4/4/1960, όταν η Σενεγάλη και η Γκάμπια απέκτησαν την ανεξαρτησία τους από τη Γαλλία, της οποίας μέχρι τότε ήταν αποικίες. Τοποθετημένη γεωγραφικά στο δυτικότερο άκρο της βόρειας αφρικανικής ηπείρου (νότια της Μαυριτανίας), η Σενεγάλη υπήρξε η "ευνοημένη" (σε σχέση με την Γκάμπια) χώρα, αφού η Γκάμπια (το 1/5 της Σενεγάλης σε έκταση) δεν απο-

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

τελεί παρά μια στενή λωρίδα γης που χώνεται μέσα στο έδαφος της Σενεγάλης και μόνο η στενή δυτική της άκρη βρίσκει διέξοδο στον Ατλαντικό. Την 1/2/1982, η Γκάμπια κι η Σενεγάλη υπέγραψαν συμφωνία με την οποία οι δυο χώρες σχημάτιζαν μιαν ιδιότυπη ομοσπονδία με τ'όνομα Σενεγκάμπια. Η συμφωνία αυτή έβαλε τέλος στις διαμάχες μεταξύ των δυο κρατών. Έτσι, ο αγώνας των κατοίκων της Casamance και η βίαιη καταστολή του από τις κυβερνητικές δυνάμεις της Σενεγάλης δεν είναι παρά "εσωτερική της υπόθεση". Φυσικά, η κατάσταση που επικρατεί στο βόρειο τμήμα της χώρας δεν είναι πολύ καλύτερη απ'αυτήν του νότου. Τα εννιάμισυ περίπου εκατομμύρια των Σενεγαλέζων "απολαμβάνουν" μέσο ετήσιο κατά κεφαλήν εισόδημα 300 δολλαρίων, ζώντας με λιγότερες από 6.000 δραχμές το μήνα ! Οι άντρες δεν ζουν πάνω από 51 κι οι γυναίκες πάνω από 54 χρόνια, αφού η στοιχειώδης ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και φροντίδα αποτελεί, για τον μέσο Σενεγαλέζο, πολυτέλεια. Η παιδική θνησιμότητα ξεπερνάει το 1%, ενώ 90 στους 100 Σενεγαλέζους δεν γνωρίζουν γραφή και ανάγνωση (εδώ, πρέπει να πούμε ότι "επίσημη γλώσσα" της Σενεγάλης είναι τα γαλλικά, ενώ οι ντόπιες γλώσσες - γουόλοφ, πουλάνγκο, μαντίνγκο, ντιόλα κλπ. - δεν γράφονταν καν μέχρι πρόσφατα). Οι Άραβες δουλέμποροι που χρησιμοποιούσαν τα λιμάνια της περιοχής για την πώληση και την προώθηση σκλάβων στις αγορές της Αμερικής και της Ευρώπης, κληροδότησαν στους Σενεγαλέζους τον ισλαμισμό και οι Γάλλοι αποικιοκράτες την φτώχεια και την ερήμωση. Αξίζει να αναφέρουμε ότι το εξωτερικό χρέος της Σενεγάλης (κύρια προς τους Γάλλους) έχει ξεπεράσει τα 2 δισεκατομμύρια δολλάρια, ενώ ποσοστό 50 % του προϋπολογισμού (δηλαδή περίπου 7,5 στα 13 δισεκατομμύρια δολλάρια το χρόνο) καλύπτει τα έξοδα του στρατού (και των σωμάτων ασφαλείας) μιας χώρας, που - επίσημα - θεωρείται από τις πιο ειρηνικές του κόσμου. Α, ναι !... Στην εξουσία βρίσκεται το "Σοσιαλιστικό Κόμμα" του Αμπντού Ντιούφ (ήδη από το 1982).

ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ : Υπεύθυνος για τον θάνατο 126.500 Εβραίων της Αυστρίας, "δεξί χέρι του Eichmann", ο Alois Brunner εντοπίστηκε στην Αργεντινή. Γεννημένος στην Αυστρία το 1912, ο Brunner κατατάχθηκε στα SS μετά την προσάρτηση (Anschluss) της Αυστρίας από το τρίτο ράιχ. Σύντομα έγινε γραμματέας του Eichmann, κι απόκτησε το παρατσούκλι του "μηχανικού της τελικής λύσης" (δηλαδή, της εξόντωσης των Εβραίων). Τον Μάη του 1945 πιάστηκε από τους Αμερικανούς που... τον άφησαν ελεύθερο ! Μέχρι το 1954 έμενε στο Essen. Όταν όμως, γαλλικό δικαστήριο τον καταδίκασε δις σε θάνατο και ζητήθηκε η έκδοσή του στη Γαλλία, ο Brunner κατέφυγε στη Συρία, όπου - σύμφωνα με ανεπιβεβαίωτες πληροφορίες - βοήθησε στην οργάνωση των μυστικών υπηρεσιών της. Στα τέλη της δεκαετίας του 1950, ο γνωστός "κυνηγός των ναζί", Simon Wiesenthal (και γνωστός σιωνιστής) ανακάλυψε το κρυσφήγετό του στη Δαμασκό, όπου έμενε με το ψευδώνυμο Georg Fischer. Την ίδια εποχή εντοπιζόταν, στην Αργεντινή, ο Eichmann, ο οποίος συνελήφθη από πράκτορες της Μοσάντ, μεταφέρθηκε στο Ισραήλ, καταδικάστηκε σε θάνατο κι απαγχονίστηκε το 1961. Ο Brunner, ωστόσο, κατάφερε και πάλι να ξεφύγει, παρά τις δυο εναντίον του επιθέσεις (με παγιδευμένες επιστολές), το 1961 και το 1980, που του κόστισαν ένα μάτι και μερικά δάχτυλα. Τώρα, σύμφωνα με το Κέντρο Wiesenthal, ο Brunner εντοπίστηκε και πάλι από την Interpol στην Αργεντινή, όπου έχουν καταφύγει και πολλοί άλλοι ναζί εγκληματίες, βοηθούμενοι από την εκεί πολυάριθμη γερμανική παροικία που έχει αναπτύξει στενές σχέσεις με τον στρατό της Αργεντινής, σχέσεις που εξακολουθούν και μετά την "αποκατάσταση της δημοκρατίας". Στο μεταξύ, το αυστριακό "Κόμμα των Πρασίνων" της Αυστρίας καταγγέλλει την κυβέρνηση και συγκεκριμένα την αυστριακή πρεσβεία της Αιγύπτου, η οποία εφοδίασε τον Brunner με πλαστό διαβατήριο, ώστε να μπορέσει να φύγει για την Αργεντινή.

ΓΑΛΛΙΑ : Στις 6, 7 & 8 Μάη 1995, στη Rouen, έγινε το 51° συνέδριο της Fédération Anarchiste Française (Γαλλικής Αναρχικής Ομοσπονδίας). Στα πλαίσια αυτού του συνεδρίου εκδόθηκε το ακόλουθο ψήφισμα :

Για την κατάργηση της εξαθλίωσης, της εκμετάλλευσης, της καταπίεσης... αυτό που πρέπει ν'αλλάξει είναι η κοινωνία !

Η Αναρχική Ομοσπονδία, που συγκροτεί το συνέδριό της στη Rouen, θεωρεί ότι η εκλογή του Jacques Chirac δεν πρόκειται να οδηγήσει σε καμμιά πραγματική και αποδεκτή λύση των οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων της εποχής μας.

Στην πραγματικότητα, ο Jacques Chirac, όπως κι ο Lionel Jospin, δεν διανοήθηκε ποτέ να έρθει σε ρήξη μ'ένα σύστημα που γεννάει ανισότητες. Εκλεγμένος σαν διαχειριστής της αθλιότητας, θα προσπαθήσει, όπως κι ο προκάτοχός του, να διαχειριστεί και να διαιωνίσει τον καπιταλισμό, πασχίζοντας να διατηρήσει μια συναίνεση, που κάθε μέρα καταρρέει όλο και περισσότερο.

Η αδιαφορία που εκδηλώθηκε γι'αυτή την εκλογική φάρσα από τη μια και η εντατικοποίηση των κοινωνικών αγώνων στη διάρκεια της προεκλογικής καμπάνιας από την άλλη, επιβάλλουν μακροπρόθεσμα κάποιες ριζοσπαστικές λύσεις.

Η Αναρχική Ομοσπονδία θεωρεί ότι στο κοινωνικό πρόβλημα δεν υπάρχει άλλη λύση παρά η επαναστατική ελευθεριακή ρήξη. Οι αγωνιστές της θα κρατήσουν ανυποχώρητα αυτή τη θέση τους στους μελλοντικούς αγώνες που θα διεξαχθούν μέσα σ'ένα κλίμα ευνοϊκό για τις ελευθεριακές ιδέες και πρακτικές.

Όχι στην ισότητα που δεν θα είναι ισότητα οικονομική και κοινωνική !

Rouen, 7 Μάη 1995

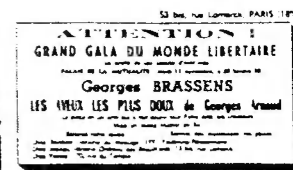
ΙΣΠΑΝΙΑ : Στο δικαστήριο οδηγήθηκε, στις 3 Μάρτη 1995, ο Pablo Llorens, δήμαρχος της πόλης Bar-gota, της περιοχής της Na-varra. Αιτία; Η άρνησή του να παραδόσει στις στρατιωτικές αρχές τον κατάλογο των στρατευσίμων της πόλης. Ακόμη, ο δήμαρχος, με ομόφωνη απόφαση του δημοτικού συμβουλίου, κήρυξε την περιοχή του δήμου "αποστρατιωτικοποιημένη ζώνη". Ο Llorens είναι ο τρίτος δήμαρχος στη Na-varra που δικάζεται επειδή τάχτηκε αλληλέγγυος με το συνεχώς διογκούμενο κίνημα των αρνητών στράτευσης. *(Από το δελτίο αντιπληροφόρησης "El Acratador", Zaragoza, Απρίλης 1995, No.44).*

ΛΕΥΚΟΡΩΣΣΙΑ : Με τα περίστροφα προτεταμένα, οι "άντρες" των ΟΜΟΝ (δηλαδή των λευκορωσσικών ΜΑΤ) επιτέθηκαν την Πρωτομαγιά και διέλυσαν βίαια συγκέντρωση Αναρχοσυνδικαλιστών κι αυτόνομων εργαζομένων στην πόλη Γκομέλ. Συνελήφθησαν 7 αγωνιστές, κακοποιήθηκαν άγρια στην ασφάλεια, απειλήθηκαν με εκτέλεση και παραπέμφθηκαν σε δίκη με την κατηγορία της "διατά-ραξης της έννομης τάξης". Τα επεισόδια της Πρωτομαγιάς δεν είναι παρά συνέχεια της εκστρατείας τρομοκράτησης όσων αντιστέκονται στο δικτατορικό καθεστώς του "προέδρου της δημοκρατίας της Λευκορωσσίας", Λουκασένκο. Η Ομάδα Επαναστατών Αναρχο-Συνδικαλιστών (ΓΡΑC) της Μόσχας (Ρωσσικό τμήμα της Διεθνούς των Εργαζομένων) απευθύνει επείγουσα έκκληση για την εκδήλωση συμπαράστασης στους καταπιεζόμενους Λευκορώσσους. Μετά τον "υπαρκτό σοσιαλισμό" βλέπετε, υπάρχει κι ο υπαρκτός καπιταλισμός... Όσοι θέλετε, λοιπόν, μπορείτε να στείλετε το μήνυμα της αλληλεγγύης σας στους Λευκορώσσους συντρόφους, μέσω της γερμανικής Ένωσης Ελευθέρων Εργατών/τριών :

FAU/IAA
c/o
Buchladen Le Sabot.
Breiterstrasse 76,
53111 BONN,
DEUTSCHLAND.
ή
στο φαξ :
0049-228-695193

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ : Η οικονομική κατάσταση στη νέα Γιουγκοσλαβία είναι γνωστή. Εν μέρει, βέβαια, οφείλεται στον πόλεμο που συνεχίζεται, τουλάχιστον στις γειτονικές περιοχές και στο εμπάργκο που έχει επιβάλει ο αμερικανογερμανικής ιδιοκτησίας ΟΗΕ. Από την άλλη, ωστόσο, υπάρχει η κυβέρνηση του Μιλόσεβιτς, η οποία έχει φυσικά στο ακέραιο τις ευθύνες της, αφού φροντίζει για την πληρωμή της κρίσης από τα ασθενέστερα οικονομικά στρώματα του πληθυσμού της χώρας, ενώ, αντίθετα, η άρχουσα αστική τάξη κερδίζει από τον αποκλεισμό. Στα τέλη Γενάρη - αρχές Φλεβάρη, λοιπόν, μαζικές διαδηλώσεις εργαζομένων και ταραχές ξέσπασαν στις μεγαλύτερες πόλεις της νέας Γιουγκοσλαβίας. Στη Σρέμσκα Μιτροβίτσα, στο Παζάρεβατς, στο Βελιγράδι, στο Νόβι Σαντ και στη Νις (το μεγαλύτερο οικονομικό κέντρο της χώρας), οι εργάτες που διαμαρτύρονταν για τον εξανεμισμό των μισθών τους και τις τραγικές συνθήκες εργασίας τους, συγκρούστηκαν με την αστυνομία. Το μόνο παρήγορο, σ'ό,τι αφορά το εργατικό και γενικότερα το κοινωνικό κίνημα στη νέα Γιουγκοσλαβία, είναι η διάδοση των Αναρχικών ιδεών και η εμφάνιση όλο και περισσότερων Αναρχικών κι αντιεξουσιαστικών ομάδων. Έτσι, μαθαίνουμε ότι τον Μάρτη έγιναν δυο συναντήσεις ομάδων, με πρωτοβουλία της αναρχοφεμινιστικής ομάδας "Zene u crnom" ("Γυναίκες στα Μαύρα"). *(Από το "News Flash" της "Επαναστατικής Ομάδας Torpedo της νέας Γιουγκοσλαβίας).*

Le voyageur sans bagages

LES ANARCHISTES dans le monde syndical

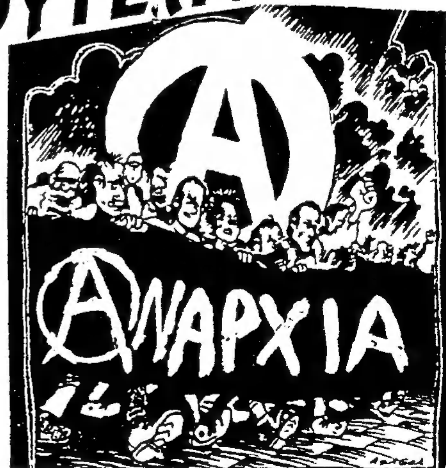
RENTRÉE 1954

EDITORIAL

Les propos du Martien

Δυο πρώτα τεύχη : Επάνω το 1° τεύχος του Monde Libertaire, τον Οκτώβρη του 1954. Ο Monde Libertaire (Ελευθεριακός Κόσμος), εβδομαδιαία εφημερίδα της Γαλλικής Αναρχικής Ομοσπονδίας, εξέδωσε στις 18/5/1995 το 1000° τεύχος του. Κάτω, το 1° τεύχος του ελληνόφωνου Αναρχικού Δελτίου Θεωρίας και Κριτικής που εκδόθηκε τον Φλεβάρη του 1995 στη Μελβούρνη της Αυστραλίας. Και στα δυο έντυπα, ο Αναρχικός εύχεται κάθε επιτυχία στους αγώνες τους.

ΟΥΤΕ ΘΕΟΣ ΟΥΤΕ ΑΦΕΝΤΗΣ

ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΚΡΙΤΙΚΗΣ. **1**
ΜΕΛΒΟΥΡΝΗ- ΦΛΕΒΑΡΗΣ 1995

1967 - 1995
ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΕΣ ΜΙΑΣ ΝΕΑΣ ΧΟΥΝΤΑΣ ;

Στο τεύχος 107 του Αναρχικού δημοσιεύσαμε το πρώτο μέρος αυτής της έρευνας για τις πιθανότητες επιβολής μιας νέας δικτατορίας στην Ελλάδα. Ασχοληθήκαμε κύρια με την πολιτική κατάσταση που διαμορφώθηκε στη χώρα, μετά την πτώση της χούντας και ιδιαίτερα από τις 24/7/1974 μέχρι τις εκλογές του 1993 που ξανάφεραν στην κυβέρνηση το ΠΑΣΟΚ. Σήμερα συνεχίζουμε, όπως είχαμε υποσχεθεί, εστιάζοντας την προσοχή μας στις εξελίξεις εκείνες που θα μπορούσαν να θεωρηθούν ότι προετοιμάζουν τη μελλοντική δικτατορία.

Η προετοιμασία κι ο "ξένος παράγων"

Πριν μερικούς μήνες, πρωτοσέλιδα δημοσιεύματα του ελληνικού τύπου προέβαλλαν τα συμπεράσματα στα οποία είχε καταλήξει μελέτη αμερικανικής εταιρίας που ασχολείται με την ανάλυση των διεθνών πολιτικών εξελίξεων.
Σύμφωνα με την αμερικάνικη μελέτη, η εκδήλωση ενός στρατιωτικού πραξικοπήματος στην Ελλάδα **θεωρείται πολύ πιθανή, μέσα στα επόμενα 4-5 χρόνια.**
Πριν λίγες μόλις μέρες, η καθιερωμένη ετήσια έκθεση του υπουργείου εξωτερικών των ΗΠΑ κατηγορούσε την Ελλάδα σαν μια από τις χώρες όπου **η τρομοκρατία οργιάζει.**
Δεν θα εξετάσουμε στο σημείο αυτό την αξιοπιστία των ισχυρισμών της ιδιωτικής εταιρίας και του επίσημου κράτους των ΗΠΑ.
Εδώ, θα μας απασχολήσει περισσότερο ο σκοπός κι οι στόχοι των παραπάνω δηλώσεων.
Πρέπει κατ'αρχήν να πούμε ότι στην πολιτική (τόσο στην διεθνή, όσο και στην εσωτερική), οι σκοποί και οι στόχοι κάποιων ενεργειών, δεν προϋπάρχουν αναγκαστικά των ενεργειών αυτών. Πολύ συχνά, οι σκοποί και οι στόχοι διαμορφώνονται από τα όσα έπονται των ενεργειών και κατά μεγάλο μέρος επηρεάζονται από τις αντιδράσεις που προκαλούν οι πολιτικές ενέργειες. Έτσι, λοιπόν, δεν μπορούμε να γνωρίζουμε το για ποιούς λόγους ειπώθηκαν τα όσα ειπώθηκαν από τους Αμερικανούς. Μπορούμε ωστόσο να ξέρουμε το ποιοί και με ποιούς τρόπους και - ως ένα σημείο - το γιατί τα προέβαλαν, τα υπερέβαλαν ή τα υποβάθμισαν.
Πρώτη και καλύτερη, λοιπόν, προβάλλει τις αμερικάνικες δηλώσεις η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Η προσπάθειά της να τις υποβαθμίσει είναι τόσο "αγωνιώδης" που, τελικά, έχει εντελώς αντίθετα αποτελέσματα. Έπειτα, έρχεται η νεοδημοκρατική αξιωματική αντιπολίτευση. Ο Έβερτ, ταυτιζόμενος, στο σημείο αυτό, με τον Παπανδρέου, προσπαθεί να πείσει ότι "δεν συμβαίνει τίποτε σοβαρό", αφού κι οι δυό τους πασχίζουν να δείξουν ότι "έχουν δεμένο τον γάϊδαρό τους" (δηλαδή, τον ελληνικό λαό), πράγμα που φυσικά κάθε άλλο παρά αληθεύει... Αντίθετα, ο "επίτιμος" Μητσοτάκης σπεύδει να υιοθετήσει τις αμερικάνικες απόψεις (τουλάχιστον αυτές που αφορούν την "τρομοκρατία"), αφ'ενός για να υπερασπιστεί την πολιτική της κυβέρνησής του και αφ'ετέρου - και κυριότερα - για να εκμεταλλευθεί τα αισθήματα φόβου κι ανασφάλειας της ελληνικής μεγαλο- και μεσοαστικής τάξης, έτσι ώστε να μπορέσει να ξαναγίνει πρωθυπουργός ή έτσι ώστε να προωθήσει στη θέση αυτή την Ντόρα Μπακογιάννη. (Σημειώνουμε, ενδεικτικά, την "περί τρομοκρατίας" τηλεοπτική εκπομπή του MEGA, στις 10/5/1995, και την προβολή των αμερικανικών θέσεων από την Μπακογιάννη, με χρησιμοποίηση και του Μ.Ράπτη - "Pablo", στο ρόλο του "δημοκρατικού άλλοθι"...).

Ο ρόλος των ΜΜΕ στην προβολή του "τρομοκρατικού" μπαμπούλα

Έχει ειπωθεί επανειλημένα - πάντως όχι από τους Αναρχικούς - η άποψη ότι "κι αν ακόμη δεν υπήρχε θεός, οι άνθρωποι θα έπρεπε να τον εφεύρουν".
Πολύ λιγότερες φορές έχει ακουστεί η παραλλαγή της :
"Κι αν ακόμη δεν υπήρχε τρομοκρατία, τα ΜΜΕ θα έπρεπε να την εφεύρουν".
Η βία, στην κερδοσκοπική μας κοινωνία, πουλάει. Όπως πουλάνε κι όλα εκείνα που προκαλούν έντονα συναισθήματα, είτε πρόκειται για υπερκαρυκευμένες γεύσεις, είτε πρόκειται για υπερκαρυκευμένες σεξουαλικές απολαύσεις... Βλέπετε, ανεξάρτητα από την πρακτική τους αξία, τα έντονα συναισθήματα - θεωρούμενα σαν εμπορικά προϊόντα - ζητούνται ανελαστικά, προσφέρονται σε υψηλές τιμές σε σχέση με το χαμηλό (τις περισσότερες φορές) κόστος τους κι οι δείκτες αποδοτικότητάς τους φτάνουν στα ύψη (ιδίως αν συγκριθούν μ'εκείνους πιο απαραίτητων, αλλά λιγότερο "καφτερών" προϊόντων).
Το πώς και το γιατί συμβαίνουν τα παραπάνω, ωστόσο, ξεφεύγει από τα όρια και τους σκοπούς της ανάλυσής μας. Άλλωστε, για την "οικονομία της τρομοκρατίας" έχουν γραφεί πολλά και διάφορα άρθρα, βιβλία κλπ.[5]
Το ερώτημα που προκύπτει είναι το αν τα ΜΜΕ έχουν ή όχι επίγνωση των συνεπειών αυτής της προβολής (και του τρόπου με τον οποίο γίνεται αυτή η προβολή).
Δεν μπορούμε να πιστέψουμε ότι τα ελληνικά ΜΜΕ (περιλαμβάνουμε σ'αυτά και τις εφημερίδες) επιδιώκουν την επιβολή μιας νέας δικτατορίας στην χώρα. Τουλάχιστον, όχι στην μεγάλη τους πλειοψηφία.
Εκείνο που επιδιώκουν είναι το κέρδος.
Ο αμοραλισμός τους, όμως, στην επιδίωξη αυτού του κέρδους μας τρομάζει πολύ περισσότερο από τις οποιεσδήποτε κακές τους προθέσεις.
Έτσι, θεωρούμε πολύ πιο επικίνδυνη την "δημοκρατική" προπαγάνδα του MEGA, του ANTENNA, του SKY, της ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ, των ΝΕΩΝ κλπ. από την ανοιχτή ακροδεξιά προπαγάνδα του TELE CITY, του ΤΗΛΕ-ΤΩΡΑ, του ΣΤΟΧΟΥ, της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ, του ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ και των λοιπών του είδους τους.
Πρέπει, ακόμη, να υπογραμμίσουμε ότι ο αμοραλισμός αυτός των ΜΜΕ δεν είναι επικίνδυνος μόνο για τα άμεσα, αλλά και (ίσως περισσότερο) για τα έμμεσα μηνύματα που πλασσάρει στο κοινό.
Η αντίληψη της "επαγγελματικότητας" όσων ασχολούνται με την "ενημέρωση" καλλιεργεί την ιδέα της άκρατης κερδοθηρίας, απαλλαγμένης από κάθε ηθικό, ιδεολογικό κλπ. φραγμό.
Η αντίληψη **"τη δουλειά του κάνει ο άνθρωπος"**, η θεοποίηση αυτής της δουλειάς, η αντίληψη του "αριστερού που δουλεύει στην φασιστική εφημερίδα" (ή αντίστροφα), εν ονόματι του κέρδους, είναι ένας απ'τους παράγοντες που προετοιμάζουν την όποια ενδεχόμενη δικτατορία και την παθητική αποδοχή της από τον κόσμο.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

1967 - 1995
ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΕΣ ΜΙΑΣ ΝΕΑΣ ΧΟΥΝΤΑΣ;

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Φυσικά, εδώ θα πρέπει να προσέξουμε ιδιαίτερα να μην "βάζουμε τα πάντα και τους πάντες στο ίδιο τσουβάλι". Στην αντίθετη περίπτωση, η αντιδικτατορική παράταξη κινδυνεύει ν'αποστερηθεί κάποιους πολύτιμους συμμάχους της.

Η μεγαλοαστική τάξη

Πρέπει, στο σημείο αυτό, να διευκρινίσουμε ότι η χρησιμοποίηση του όρου "τάξη", όχι μόνο στα πλαίσια αυτού του άρθρου, αλλά γενικότερα στα πλαίσια της ελληνικής κοινωνίας, δεν μπορεί να γίνεται με το περιεχόμενο και την έννοια που δίνει σ'αυτήν ο μαρξισμός.
Η Ελλάδα δεν απέκτησε ποτέ κάποιαν αστική τάξη, με την έννοια κάποιας τάξης που να κατέχει τα μέσα παραγωγής στα πλαίσια μιας βιομηχανοποιημένης οικονομίας.
Οι όποιες βιομηχανίες δημιουργήθηκαν και λειτούργησαν εδώ, ανήκαν σε ξένους κεφαλαιούχους που δρούσαν και δρουν, όχι τόσο ιδιωτικά, όσο "κρατικά" (δηλαδή με την προστασία και τις ευνοϊκές ρυθμίσεις που τους παρέχει το ελληνικό κράτος, πιεζόμενο από τα ισχυρά κράτη καταγωγής κι έδρας του επενδυομένου κεφαλαίου). Μ'άλλα λόγια, η Ελλάδα δεν έγινε ποτέ "αστικό κράτος", στον βαθμό που είναι "κράτος αποικιοκρατούμενο".
Ο όρος "αστοί" χρησιμοποιείται λοιπόν μόνο σαν προσδιοριστικό του εισοδήματος κάποιων. Και, βέβαια, σαν τέτοιο δεν μπορεί να καθορίσει ταξικά όρια.
Στους "μεγαλοαστούς" περιλαμβάνουμε εκείνους που τα εισόδημά τους ξεπερνάει σήμερα [illegible] εισοδήματα των "μεσο- και μικρο- αστών", και φτάνει σε κάποια δισεκατομμύρια δραχμές το χρόνο.
Πρόκειται για "μεγιστάνες" του "τριτογενούς" οικονομικού τομέα, δηλαδή του τομέα της παροχής υπηρεσιών (μεγαλέμποροι, εφοπλιστές, τραπεζίτες, ασφαλιστές) και [illegible] μικρότερο βαθμό για επιτυχημένους επιχειρηματίες του "δευτερογενούς" τομέα της μεταποίησης (που εισάγουν πρώτες ύλες και τις μεταπωλούν μετά από την κατεργασία τους).
Οι μεγαλοαστοί της χώρας μας, λοιπόν, δεν φαίνεται να κινδυνεύουν ούτε από τους εργάτες, ούτε από τους μικρομεσαίους, τουλάχιστον τόσο όσο κινδυνεύουν από τα μεγάλα πολυεθνικά και υπερεθνικά συμφέροντα
Μολοντούτο, η ύπαρξη των μικρομεσαίων εξακολουθεί να συμπιέζει [illegible] περιθώρια των κερδών τους.
Μια ενδεχόμενη δικτατορία, που θα είχε σαν αποτέλεσμα [illegible] "πάγωμα" των διεθνών σχέσεων της χώρας μας (και πιθανόν την αποπομπή της από τα ευρωπαϊκά όργανα), δεν θα γινόταν δεκτή από τους Έλληνες μεγαλοαστούς παρά μόνο αν τους ευνοούσε σκανδαλωδώς σε βάρος των μικρομεσαίων.

Οι μικρομεσαίοι

Οι μικρομεσαίοι θα ήταν κι αυτοί διατεθειμένοι να υποστηρίξουν μιαν ενδεχόμενη δικτατορία, στην περίπτωση που οι επιπτώσεις της τελευταίας θα ανέκοπταν την διείσδυση του ξένου κεφαλαίου και θα έβαζαν φρένο στις ορέξεις των Ελλήνων μεγαλοαστών.
Δεν είναι, άλλωστε, μυστικό το ότι για τους ίδιους ακριβώς λόγους οι Έλληνες μικρομεσαίοι, στην μεγάλη τους πλειοψηφία, ανέχθηκαν και τη χούντα της 21/4/1967.

Οι αγρότες

Πρέπει να πούμε ότι μετά την επιβολή της χούντας, το 1967, οι Έλληνες αγρότες είδαν το βιωτικό τους επίπεδο να ανεβαίνει. Ο εξηλεκτρισμός της υπαίθρου, η ίδρυση αγροτικών ιατρείων, η αγροτική σύνταξη κλπ., όμως, δεν ήταν παρά το "χρύσωμα" του χαπιού.
Το "χρύσωμα" αυτό συνεχίστηκε και μετά την πτώση της χούντας, ουσιαστικά μέχρι την επικύρωση της συνθήκης του Μάαστριχτ.
Ήδη οι αγρότες βλέπουν την παραγωγή τους να σαπίζει αδιάθετη, ενώ οι κάθε είδους επιδοτήσεις τους - από το ελληνικό κράτος κι από την ευρωπαϊκή κοινότητα - καθημερινά περικόπτονται.
Οι πρόσφατες αγροτικές κινητοποιήσεις του φετεινού Απρίλη δείχνουν ξεκάθαρα την κατάσταση στην οποία έχουν περιέλθει οι Έλληνες αγρότες λόγω της συμμετοχής της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.
Μια δικτατορία, και ένα πάγωμα στις σχέσεις με την Ευρώπη, ωστόσο, δεν θα έλυνε το πρόβλημα. Απεναντίας θα το επέτεινε, οδηγώντας στο κλείσιμο και άλλων αγορών (στο Βορρά) για τα ελληνικά αγροτικά προϊόντα.

Οι εργάτες

Οι κλασσικοί "εργάτες", όπως τους είδε και τους ανέλυσε ο Μαρξ, δεν υπάρχουν πια.
Το εργατικό δυναμικό της Ελλάδας σήμερα αποτελείται από ντόπιους ειδικευμένους και από αλλοδαπούς ανειδίκευτους κι ειδικευμένους εργάτες.
Αν εξαιρέσουμε τους εργάτες γης και τους απασχολούμενους στον διαρκώς συρρικνούμενο μεταλλευτικό τομέα, οι εργάτες δεν έχουν σχέση με την παραγωγή αγαθών. Απασχολούνται στον δευτερογενή και στον τριτογενή τομέα της μεταποίησης και της παροχής υπηρεσιών.
Η καθήλωση των αποδοχών των εργατών και η συνεχής αύξηση του ποσοστού της ανεργίας, που οφείλεται στην υποχρεωτική αργία που έχει επιβάλλει στην Ελλάδα η Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν είναι δυνατόν να μην οδηγήσει σε κοινωνική αναταραχή στα επόμενα χρόνια.
Η "προλεταριοποίηση" (με την έννοια της εξαθλίωσης) μεγάλων τμημάτων της μικρομεσαίας τάξης ενισχύει αριθμητικά τους δυσαρεστημένους εργάτες και τους ανέργους που ήδη αγγίζουν τα όρια της απελπισίας.
Τρεις είναι οι πιθανές αντίδρασης των εργατών, στην περίπτωση μιας νέας δικτατορίας: Να την αποδεχθούν παθητικά. Να την υποστηρίξουν. Να επαναστατήσουν.

Ο περιορισμένος χώρος δεν μας επιτρέπει την ολοκλήρωση της ανάλυσής μας. Θα συνεχίσουμε και θα τελειώσουμε στο επόμενο τεύχος. Ζητάμε την κατανόηση των αναγνωστών μας.

35ΛΕΠΤΟ, ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΟ ! Ένα απ'τα συνθήματα της φετεινής Πρωτομαγιάς, απ'τον χώρο, φυσικά, των Αναρχικών Ακούστηκε και το ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ, ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ! Μόνο την επόμενη, ωστόσο, ξανατιμήθηκαν οι νεκροί της εργατιάς Στο Περιστέρι Την μεθεπόμενη, ΚΑΛΗΜΕΡΑ ΣΑΣ ! ΚΑΙ ΓΡΗΓΟΡΑ ΣΤΗΝ ΔΟΥΛΕΙΑ ΣΑΣ !, όπως λέει και "πονηρό" τρυκάκι που κυκλοφορεί ο "Μαυροκόκκινος Προσανατολισμός" Στις 5/5/1995 αναβλήθηκε για το φθινόπωρο η δίκη του Γιώργου Μπαλάφα Γιατί; Μήπως για να "στήσουν" καλύτερα τις κατηγορίες; Ή μήπως για να προβούν σ'εκδηλώσεις συμπαράστασης όσοι δεν πρόλαβαν; Στις 8/5/1995 οι "γνωστοί-άγνωστοι" ξαναχτύπησαν, αλλά με... άσφαιρα πυρά Άλλο μολότωφ κι άλλο φωτοβολίδα Είπαμε : Στις φωτοβολίδες τα καταφέρνουν καλύτερα οι μπάτσοι μόνοι τους Την άλλη μέρα, το εξουσιαστικό show είχε "δικαστήριο" Η κατάληψη της Αλκαμένους αθωώθηκε σύσσωμη Οι άλλες δυο δεν πρόλαβαν Αναβλήθηκαν για το φθινόπωρο Τελικά, ΤΟ ΕΙΔΑΜΕ ΤΟ ΑΛΦΑ ! Καλύτερο σαφώς από τα δοκιμαστικά του Πιστεύουμε ότι θα πάει ακόμη πιο καλά Τον κατηγορούν, τελικά, επειδή είναι ΣΤΟΡΓΙΚΟΣ ΠΑΤΕΡΑΣ ή επειδή είναι ΑΝΑΛΓΗΤΟΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΗΣ ; Ο λόγος για τον Γιάννη Ποπάκη Αν πάντως τον κατηγορούν για το δεύτερο, εμείς θα πρέπει να τον υποστηρίξουμε Ο άνθρωπος προσπαθεί να συρρικνώσει τον κρατικό μηχανισμό... Τού τα χαλάει, ωστόσο ο Βαλυράκης Ακούς εκεί : 3.500 νέοι μπάτσοι ! "Μαμά, αυτή η βόμβα που κρατούσε ο κύριος Μαζοκόπος, για ποιόν προοριζόταν;", ρώτησε ο 13χρονος Κωστάκης. Η μαμά δεν απάντησε. Τί να του πει; Εδώ δεν ήξερε για ποιόν προορίζονταν οι βόμβες που οι τρομοκράτες θα έβαζαν κατά την προτροπή του Αλεξάκη, που ήταν "δικός της άνθρωπος" Στο σημείο αυτό, βαρεθήκαμε τη Ντόρα κι αλλάξαμε κανάλι Άλλωστε, τον Πάμπλο τον είχαμε ξαναδεί Πέσαμε στην απόδραση του Πάγκαλου από το καζάνι σαπωνοποιίας του Πλεύρη Το κλείσαμε το ρημάδι Βέβαια, δεν πήγαμε στη Στροφιλιά Πάντως, τις ρηγούδες που γιαούρτωσαν τον Θέμο Αναστασιάδη, τις επικροτούμε Έγινε, στις 14/5/95, κι η συναυλία συμπαράστασης στον Μαζοκόπο Πάνω από χίλια άτομα Τώρα, βέβαια... Κάποιοι έκραξαν τους τραγουδιστές και τα συγκροτήματα Ίσως έτσι αισθάνθηκαν πιο επαναστάτες Χιλιάδες τηλεθεατές ενημερώθηκαν, στις 16/5/1995, για το πώς μπορούν να "κάνουν τζίνα", παρακολουθώντας απογευματινή εκπομπή του ΑΝΤΕΝΝΑ Οι πρεζέμποροι στο σπίτι σας... Με το πάτημα ενός κουμπιού... Επικεφαλής της συμμορίας των πρεζεμπόρων, πάντως, ήταν η γνωστή Σεμίνα Διγενή Αμέσως μετά την εκπομπή, μεταδόθηκε κι η σχετική, ωμή κι απροκάλυπτη διαφήμιση : "Βενζίνες SHELL" Μετά, φυσικά, κλαψουρίζουν όταν τους χτυπούν με ρουκέτες Αν κι εδώ που τα λέμε, ποιά 17 Νοέμβρη; Σύμφωνα μ'έγκυρες πληροφορίες, τις ρουκέτες κατά του MEGA τις έρριξαν οι ίδιοι οι ιδιοκτήτες του Αμάν πια μ'αυτές τις αηδιαστικές εκδηλώσεις του θρησκευτικού συναισθήματος των "σοσιαλιστών" ! Δεν μας φτάνει η κυριακάτικη λειτουργία των κρατικών ραδιοφώνων, έχουμε τώρα και τη Δήμητρα να ... τηλεοπτικά τη ζώνη της θεοτόκου... Νισάφι ! Αντίθετα, υποβαθμίστηκ... κόντρα Πάγκαλου-Μαγκάκη. Κι ας αφορούσε το θέμα του φακελλώματός μ...

...προσκυνάει
...ε εντελώς η
...ας...

ματα... στίγματα... στίγματα... στίγματα... στίγμα

Κάποιοι έχουν βαλθεί λοιπόν για τα καλά να μας εθίσουν στον φασισμό. Μετά τις επανειλημένες εμφανίσεις "δημοκρατών" σε φασιστικά κανάλια (π.χ. του Βαγγέλη Γιαννόπουλου στο ΤΗΛΕ-ΤΩΡΑ), άρχισαν τώρα κι οι εμφανίσεις φασιστών σε "δημοκρατικές" οθόνες.

***

Μετά τη συνέντευξη του **Νίκου Μιχαλολιάκου** της Χρυσής Αυγής στον **Κομίνη** του SKY, είδαμε και τον **Γιώργο Καψάλη** του Στόχου να δίνει συνέντευξη στην **Κατερίνα Χριστακοπούλου** του Καναλιού 5 του Κουρή, στις 29/4/95.

***

Εντύπωση προκαλεί το ότι οι διάφοροι φασιστοειδείς που κατά καιρούς εμφανίζονται στις μικρές οθόνες δημιουργούν καλές... εντυπώσεις στην κοινή γνώμη της χώρας. Πάμπολλοι είναι εκείνοι που, εκ των υστέρων, τα βάζουν με τους τηλεπαρουσιαστές και τους ρεπόρτερ, θεωρώντας τους "ηλίθιους" ή "άσχετους". Πολύ θα θέλαμε να ήταν πράγματι έτσι... Η αλήθεια, ωστόσο, είναι πως οι φασίστες δεν βασίζονται τόσο στην "ηλιθιότητα" ή στην "ασχετοσύνη" των τηλεπαρουσιαστών, όπως άλλωστε δεν βασίζονται στη δική τους "ευφυΐα". Βασίζονται στη "δημοκρατικότητα" των ΜΜΕ. Τώρα, βέβαια, το πώς αυτή η "δημοκρατικότητα" ταυτίζεται με τα οικονομικά συμφέροντα των ιδιοκτητών των ΜΜΕ και αντιτίθεται στα συμφέροντα των καταναλωτών της "μαζικής ενημέρωσης", αυτό πιστεύουμε ότι δεν χρειάζεται καμμιά περισπούδαστη ανάλυση για να το κατανοήσει κανείς.

***

Έτσι, λοιπόν, δεν πρέπει ν'απορούμε που οι τηλεπαρουσιαστές, αντί να κολλούν τους φασίστες στον τοίχο, αφήνονται να κολληθούν οι ίδιοι και δέχονται να τους κολλούν - έστω και κάποιοι λίγοι - την ετικέτα του "κρετίνου". Βλέπετε, αν δεν το κάνουν αυτό, κινδυνεύουν οι άνθρωποι να χάσουν το ψωμάκι τους...

***

Ο εθισμός στον φασισμό, όμως, δεν αφορά μόνο τον φασισμό των Καψάληδων και των Μιχαλολιάκων. Αφορά και τον "επίσημο" και "νόμιμο" φασισμό του "δημοκρατικού" μας κράτους. Το σχέδιο του εθισμού μας σ'αυτόν τον άλλο φασισμό είναι, άλλωστε, καλύτερα οργανωμένο, αφού η επιχείρηση δεν ανατίθεται στην ιδιωτική πρωτοβουλία...

***

Ο εθισμός στον "δημοκρατικό" φασισμό, λοιπόν, εκτός από την προπαγάνδα των ΜΜΕ, χρησιμοποιεί και τη μέθοδο της "νομοθεσίας". Νόμοι, νομοθετικά διατάγματα, εγκύκλιοι και διοικητικές αποφάσεις καθιερώνουν την καθημερινή παρουσία των ένστολων και πάνοπλων τραμπούκων της "δημοκρατικής" εξουσίας στους δρόμους, στις πλατείες, σ'όλους τους "δημόσιους" χώρους. Πρόσφατη είναι η υπουργική απόφαση που καθιερώνει τα... μπλόκα σε κεντρικά σημεία της Αθήνας. (Για την ιστορία θυμίζουμε τον Σωτήρη Κωστόπουλο της πρώτης ΠΑΣΟΚικής περιόδου. Είναι ο πρώτος που είχε προτείνει το μέτρο της πεζής περιπολίας των μπάτσων στις αθηναϊκές γειτονιές. Είναι από τους πρώτους που συνέγραψαν βιβλία για την "πάταξη της τρομοκρατίας" και είναι αυτός που διετέλεσε σύνδεσμος της τότε σοσιαλιστικής κυβέρνησης με το εθνικοσοσιαλιστικό παρακράτος. Επί υπουργίας του, το υπουργείο προεδρίας κυβερνήσεως και η γενική γραμματεία τύπου και πληροφοριών άρχισαν να χρηματοδοτούν τον Γρηγόρη Μιχαλόπουλο, τον Γιώργο Καψάλη και τους λοιπούς Αυριανιστές της άκρας δεξιάς). Έτσι λοιπόν καταντήσαμε να βαδίζουμε υπό την απειλή των πολυβόλων και αντί ν'ανησυχούμε, να αισθανόμαστε από πάνω κι "ασφαλείς" (χάρη στην προπαγάνδα των ΜΜΕ).

***

Έτσι, το βράδυ της 2/5/95, στην εκπομπή "Χωρίς Αναισθητικό" του μαστορακικού Star Channel, ο Γιώργος Τράγκας ασχολήθηκε με το θέμα της... κακής αστυνόμευσης. Με την πρώτη ματιά, τα όσα έλεγε δεν ήταν και τόσο άσχημα. Μίλησε "έξω απ'τα δόντια" για αστυνομικούς που παρανομούν, κλέβουν, πουλάν προίκα και προστασία. Τα πράγματα άρχισαν να "μυρίζουν", όταν παρουσίασε τους "ειδικούς" προσκεκλημένους της εκπομπής... Οι Βλαχογιάννης, Κοιτής και Γόγολος - όλοι τους "αστυνομικοί συνδικαλιστές" - έρριξαν τις ευθύνες στις "κακές αμοιβές" των μπάτσων, στην "ελλιπή εκπαίδευση", στην "ανύπαρκτη υλικοτεχνική υποδομή"... και δεν δίστασαν να ζητήσουν, ανερυθρίαστα, την πρόσληψη κι άλλων ανθρωποειδών (λες και δεν φτάνουν οι χιλιάδες που καθημερινά βλέπουμε στα πιο απίθανα σημεία, αύξηση των "εκπαιδευτικών βολών" που ρίχνουν τα ανθρωποειδή (λες και δεν εξασκούνται αρκετά όταν ρίχνουν στο ψαχνό μικρών παιδιών) και... καλύτερα υλικά (λες και αυτά που διαθέτουν δεν είναι αρκετά θανατηφόρα).

***

Τα καταστήματά τους έκλεισαν για μιαν ακόμη φορά οι μικρομεσαίοι έμποροι και βιοτέχνες στις 10/5/95. Η "σοσιαλιστική" κυβέρνηση το μόνο που βρήκε να τους προτείνει ήταν... **απαλλαγές για όσες επιχειρήσεις θα συγχωνευθούν !!!** Με άλλα λόγια, **ο "σοσιαλισμός" βοηθάει την καπιταλιστική συσσώρευση...**

***

Πέρα, όμως, απ'το μεγάλο κεφάλαιο, ο "σοσιαλισμός" έχει στενότατες σχέσεις και με την θρησκεία. Έτσι, τώρα που ο πρωθυπουργός δεν μπορεί (λόγω φόρτου εργασίας) να πηγαίνει κάθε Κυριακή στην Παναγία του Σουμελά (βοήθειά του κι αυτουνού κι όλων των πράσινων σοσιαλιστών), μαθαίνουμε ότι αποφάσισε να κτίσει εκκλησία στη βίλλα του, στην Εκάλη και να δαπανήσει, για το σκοπό αυτόν, και κάμποσα εκατομμυριάκια από το υστέρημά του (!). **Μήπως χρειάζεται στυλιάρι;**

***

Τρεις φασίστες, οι Δημήτρης Μ. Ψιάκης, Βλαδίμηρος Μ. Ψιάκης (αδελφός του προηγουμένου) και Βίων Β. Ψιάκης (γιος του τελευταίου) τραυματίστηκαν ελαφρά όταν προσπάθησαν να επιτεθούν σε Αναρχικούς που διαμαρτύρονταν για την συμμετοχή του φασιστικού εκδοτικού οίκου "Ευρωπαϊκό βιβλίο" στην έκθεση του Πεδίου του Άρεως, στις 21/5/95. Στην ίδια έκθεση συμμετέχουν κι οι, επίσης φασιστικοί, εκδοτικοί οίκοι "Νέα Θέση", "Ελεύθερη Σκέψη", και το γνωστό "ελληνολατρικό" περιοδικό "Δαυλός".

***

Φυσικά, τα "δημοκρατικά" ΜΜΕ έσπευσαν να "καταδικάσουν την επίθεση κατά της ελεύθερης διάδοσης των ιδεών" των Χίτλερ, Μουσσολίνι, Φράνκο, Μεταξά, Αντονέσκου, Μάρκος, Παπαδόπουλου, κλπ. καθαρμάτων...

***

Την "επίθεση των Αναρχικών" κατάγγειλε κι ο Σύνδεσμος Εκδοτών Βιβλιοπωλών Αθήνας, μολονότι ο ίδιος είχε βγάλει κι αφίσσα με την ο-[illegible] φασιστικά βιβλία από την έκθεση". Ίσως επειδή, για τους επιχειρηματίες, "η θεωρία πρέπει να διαχωρίζεται από την πράξη"...

➡➡➡➡➡➡➡➡➡➡

ματα... στίγματα... στίγματα... στίγματα... στίγμα

Άγριο ξυλοδαρμό υπέστη απ'τα ανθρωποειδή της ΕΛ.ΑΣ. ο δήμαρχος Ζαγκλιβερίου Θεσσαλονίκης στις 22/5/95. Διαμαρτυρήθηκε επειδή το προπορευόμενο του αυτοκινήτου του περιπολικό της αστυνομίας έστριψε ξαφνικά, χωρίς ν'ανάψει τους δείκτες πορείας. Αποτέλεσμα : ο οδηγός του περιπολικού βγήκε αμέσως έξω και τον "άρχισε στις γρήγορες".Στη συνέχεια, βγήκαν κι οι άλλοι δυο συνεπιβαίνοντες μπάτσοι. Τον έσπρωξαν στο περιπολικό και, χτυπώντας τον συνεχώς, τον μετέφεραν στο αστυνομικό τμήμα. Εκεί, μ'επικεφαλής τον διοικητή και με τη βοήθεια δέκα ακόμη συναδέλφων τους, τον άρχισαν στην κανονική "κλωτσοπατινάδα". Κάποια στιγμή, ο δήμαρχος κατάφερε να τους ξεφύγει, όρμησε στο ανοιχτό παράθυρο του ισόγειου - ευτυχώς - γραφείου και το έβαλε στα πόδια...

***

Το "απείρου κάλλους" περιστατικό αναφέρθηκε το βράδυ της ίδιας μέρας απ'τον κρατικό τηλεοπτικό σταθμό της ΕΤ3. Το εκπληκτικό, ωστόσο, είναι ότι την άλλη μέρα, η είδηση δεν εμφανίστηκε σε κανένα έντυπο πρωτοσέλιδο. Ούτε καν στην "Ελευθεροτυπία"...

***

Σε κάθειρξη 7 ετών και 4 μηνών καταδικάστηκε τελικά από το εφετείο κακουργημάτων ο Κυριάκος Μαζοκόπος, που πρωτόδικα είχε καταδικαστεί σε 17 χρόνια. Η απόφαση του δικαστηρίου έγινε δεκτή με χειροκροτήματα από τους παριστάμενους συμπαραστάτες του δικαζόμενου. Ο ίδιος, μιλώντας στους δημοσιογράφους, θεώρησε την απόφαση "σωστή", ως προς την επιμέτρηση της ποινής, αν και εξέφρασε κάποιες "αντιρρήσεις" επί της ουσίας της υπόθεσης. Έτσι, λοιπόν, τέλος καλό - όλα καλά ! Κι ο Μαζοκόπος θα είναι σε λίγο ελεύθερος (αφού έχει κιόλας εκτίσει τα $^3/_5$ της ποινής του) κι η δικαιοσύνη ισχυροποίησε τη θέση της παίζοντάς το "δημοκρατική"...

***

Η τραγική κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει ο Βόλος, μετά το κλείσιμο της THEOCAR, της Βαμβακουργίας [illegible] όλων των άλλων εργοστασίων είναι γνωστή. Ήταν αναμενόμενη εδώ και πολλά χρόνια. Στην ουσία, οι Βολιώτες έπρεπε να την περιμένουν από το 1961, όταν υπογραφόταν η σύνδεση της Ελλάδας με την ΕΟΚ. Κι έπρεπε να υπάρξει κάποια αντίδραση όταν, ερήμην του λαού, οι "πατέρες του έθνους" επικύρωναν τη συμφωνία του Μααστριχτ.

***

"Για την ιστορία", θυμίζουμε πως απ'όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα, μόνο το ΚΚΕ είχε πάρει σαφή θέση κατά της επικύρωσης και ζητούσε την διεξαγωγή δημοψηφίσματος.

***

Δεν συμφωνούμε με το ΚΚΕ. Δεν συμφωνούμε ούτε με τα "δημοψηφίσμα-τα". Ιδίως όταν αυτά διοργανώνονται από κυβερνήσεις. Ξέρουμε ότι το ΚΚΕ πρότεινε το "δημοψήφισμα" επειδή ήταν σίγουρο πως η πρότασή του δεν θα περνούσε. Κι όμως... Πιστεύουμε ότι ακόμη κι ο πιο αδύναμος ψίθυρος είναι άπειρα καλύτερος απ'την απόλυτη μουγκαμάρα.

***

Βέβαια, οι περισσότεροι λένε πως η ένταξή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι πια γεγονός και μάλιστα μη αναστρέψιμο.(Με τον ίδιο τρόπο που, ήδη προπολεμικά, "ανήκομεν εις την Δύσιν"). Και πασχίζουν να χρυσώσουν το χάπι, ανακαλύπτοντας - ανύπαρκτα στην ουσία - πλεονεκτήματα απ' αυτή μας την ένταξη.

Τις αφίσες τις ξεκολλήσαμε απ' τα Προπύλαια. Τη διεύθυνση του "Συμβουλίου των Ελλήνων" - Κολοκοτρώνη 15, 10562 ΑΘΗΝΑ. Τηλ.3249087-88 - την γράφει ο "Στόκος". Εμείς, απλά τα αναδημοσιεύουμε, μπας και τα δει τελικά ο Βαλυράκης... Εκτός κι αν η ΕΟΚΑ β', το ΜΑΒΗ, ο ΕΚΑΣ κλπ, έχουν πια "νομιμοποιηθεί" [illegible] επίκειται η "απελευθέρωση της Πόλης"...

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ "ΣΤΟΧΟΣ"
ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ

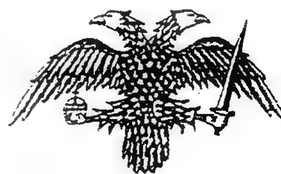
ΟΧΙ ΣΤΗ ΣΥΡΡΙΚΝΩΣΗ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Ε.Ο.Κ.Α. - Μ.Α.Β.Η.
ΕΜΠΡΟΣ
ΓΙΑ ΜΙΑ ΝΕΑ ΑΡΧΗ

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ των ΕΛΛΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ "ΣΤΟΧΟΣ"
ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ Η
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ των ΕΛΛΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Ο ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΟΣ ΜΑΣ

Η ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ CHP
(ΡΕΠΟΥΜΠΛΙΚΑΝΙΚΟ ΛΑΪΚΟ ΚΟΜΜΑ)
ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ !

Οι Devrimci Halk Gucleri (οι Λαϊκές Επαναστατικές Δυνάμεις) και η Πλατφόρμα για τα Δικαιώματα και τις Ελευθερίες πραγματοποίησαν κατάληψη στα γραφεία του CHP, στις 22-5-1995, στην Καγκιβχανέ, στην Κωνσταντινούπολη. Η κατάληψη συνεχίζεται από τις 14.00' η ώρα.
Με την τηλεφωνική επικοινωνία μας με τους καταληψίες ενημερωθήκαμε ότι έχουν έρθει σε επαφή με τον Τζαφέρ Ντουρσούν (γραμματέα πόλης του CHP) και τον Ντουρσούν Εγγίν (Α' αντιπρόεδρο του ίδιου κόμματος). Επίσης ενημέρωσαν τους δικηγόρους του Νομικού Συλλόγου του Λαού.
Αιτία της κατάληψης είναι η επίθεση των φασιστών στην περιοχή Νουρτεπέ.
Τα αιτήματά τους είναι :

1. Οι αρχές να παραδώσουν τους φασίστες δολοφόνους των νεκρών της Γκαζή στο λαό.
2. Να ανακοινωθούν τα ονόματα εκείνων που πυροβόλησαν ενάντια στο λαό, στην Γκαζή.
3. Να ανακοινωθούν τα ονόματα των υπεύθυνων για τις "εξαφανίσεις", μετά την εξέγερση της Γκαζή.
4. Να ανακοινωθούν τα ονόματα των δολοφόνων της Αϊσενούρ Σιμσέκ και του Χασάν Οτζάκ.
5. Να ανακοινωθεί η τύχη του Ισμαήλ Μπαχτσετζί.
6. Οι αρχές να παραδώσουν στο λαό τους φασίστες οι οποίοι πυροβόλησαν ενάντια στο λαό στη Νουρτεπέ.
7. Να ανακοινωθούν τα ονόματα των αστυνομικών που πυροβόλησαν ενάντια στο λαό στη Νουρτεπέ και στην Οκμεϊντανί.
8. Να ανακοινωθούν τα αιτήματα των καταλήψεων σε όλα τα τηλεοπτικά κανάλια και τα άλλα ΜΜΕ.
9. Να αφεθούν ελεύθεροι όσοι συνελήφθησαν στη Νουρτεπέ.

Ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις διάλυσαν το πλήθος που είχε μαζευτεί για συμπαράσταση στους καταληψίες.
Οι καταληψίες δηλώνουν αποφασισμένοι και λένε :

"Τους υπεύθυνους τους ξέρουμε. Να τους παραδώσουμε στην δικαιοσύνη του λαού. Η φασιστική επίθεση που πραγματοποιήθηκε ενάντια στο λαό της Νουρτεπέ, δεν θα μείνει αναπάντητη".

22 Μάη 1995
Από το Κέντρο Ενημέρωσης του περιοδικού Κουρτουλούς (Απελευθέρωση).

Επειδή δεν μας πείθουν τα "αλεβίτικα παραμύθια" που μας πλασσάρουν τα ελληνικά ΜΜΕ, μιμούμενα τα τούρκικα, αλλά ούτε και τα όσα λένε κάποιοι "ειρηνιστικοί" κύκλοι, προτιμούμε τη δημοσίευση - φυσικά με κάθε επιφύλαξη - του "μαρξιστικού" Κουρτουλούς. Και μιας εύγλωττης φωτογραφίας από την Hurriyet της 23/5/1995.

NSDAP-AO
Προετοιμάζοντας το 4ο Ράιχ

Μέσα σ΄ ενα χρόνο,ο αριθμός των ρατσιστικών επιθέσεων στη Γερμανία αυξήθηκε κατά 74%. Τα θύματα των επιθέσεων αυτών ήταν κυρίως μετανάστες που ζητούσαν άσυλο,αλλά και Εβραίοι, άστεγοι, καταληψίες, ανάπηροι και αντιφασίστες.
Η Γερμανική κυβέρνηση και ένα μεγάλο μέρος του τύπου προσπαθούν να πείσουν ότι όλα αυτά τα κρούσματα δεν προέρχονται από μια οργανωμένη άκρα δεξιά, αλλά ότι είναι απλώς μεμονωμένα περιστατικά που γίνονται από μερικούς τρελαμμένους σκίνχεντς, άνεργους ή χουλιγκάνους. Είναι όμως έτσι τα πράγματα; Ποιός είναι ο ρόλος του NSDAP; Ποιές οι διασυνδέσεις του με το εξωτερικό και με τους δικούς μας ανανήψαντες πατριώτες της Χρυσής Αυγής; Τι ετοιμάζουν όλοι αυτοί οι κύριοι διεθνώς; Πόσο επικίνδυνοι είναι;

Επιχείρηση "Werwolf"

Εδώ και κάποια χρόνια έχει κυκλοφορήσει στη Γερμανία και διανεμηθεί σε διάφορες παρεμφερείς οργανώσεις παγκοσμίως, μια δισκέτα για κομπιούτερ απ΄ το NSDAP-AO. Πρόκειται για το Γερμανικό Εθνικοσοσιαλιστικό κόμμα των εργατών- Συνταγματική Εξωτερική Οργάνωση, ένα εκτός νόμου ακροδεξιό κόμμα στα χνάρια του παλιού ναζιστικού NSDAP.
Η δισκέτα περιέχει ένα εισαγωγικό κείμενο του Bertram Scharpf σχετικά με την επαναφορά της γοτθικής γραφής και ορισμένα μαθήματα καλλιγραφίας και συνεχίζει με το κυρίως εγχειρίδιο που δίνει οδηγίες για την κατασκευή βομβών και όπλων. Τα γραφικά της δισκέτας είναι ναζιστικά σύμβολα, σημαίες του 3ου Ράιχ, αγκυλωτοί σταυροί και άλλα κουραφέξαλα όπως συνθήματα ενάντια στους ξένους και τους Εβραίους γραμμένα με γοτθική γραφή. Το συγκεκριμένο εγχειρίδιο φέρει την υπογραφή της ομάδας Werwolf (Λυκάνθρωπος). Το όνομα αυτό προέρχεται από μια ομάδα αξιωματικών των SS που μετά το τέλος του Β΄Παγκοσμίου πολέμου -με τις ολέθριες συνέπειες για τη Γερμανία- συσπείρωνε νέους για να κάνουν σαμποτάζ στους Συμμάχους. Η ομάδα εκμηδενίστηκε τελικά απ΄ τους Αμερικανούς. Κάποιοι νοσταλγοί την ξαναφέρνουν στην επιφάνεια.

Ο Αμερικάνος Φύρερ

Το NSDAP-AO που υπογράφει και την συγκεκριμένη δισκέτα, ιδρύθηκε απ΄ τον Gary Rex Lauck ο οποίος τη διευθύνει ακόμα. Γεννήθηκε το 1953 στο Μιλγουώκι. Σύμφωνα με τα λεγόμενά του, σε ηλικία 11 χρονών συνειδητοποίησε τη ράτσα του. Σε ηλικία 13 διάβασε το Mein Kampf του Χίτλερ και σε ηλικία 18 άρχισε να αυτοαποκαλείται Γκέραρντ, που είναι η γερμανική εκδοχή του Γκάρυ. Στην οικογένειά του δεν υπάρχει κανείς με γερμανική καταγωγή, αλλά αυτός μαθαίνει και μιλάει αρκετά καλά γερμανικά. Ακόμα και τα αγγλικά τα μιλάει με γερμανική προφορά. Μιλάμε δηλαδή για μεγάλο βλήμα. Σύντομα ο Lauck μπαίνει στους νεοναζιστικούς κύκλους και μετά από λίγο ιδρύει στο Λίνκον της Νεμπράσκα το NSDAP-AO. Παντρεύεται μια Κροάτισσα με την οποία ζεί μέχρι σήμερα στη Νεμπράσκα. Το 1979 κατηγορείται ότι πυροβόλησε έναν απ΄ τους αδερφούς του, μετά από οικογενειακό καυγά. Έκτοτε χρησιμοποιεί τα ψευδώνυμα Karl Hammer και F.Hansing.
Στις 25 Μαρτίου 1976, συλλαμβάνεται στη Mayence απ΄ τη Γερμανική αστυνομία η οποία του κατάσχει 30000 νεοναζιστικές προκηρύξεις.Απ΄το 1974 τίθεται υπό την επιτήρηση της Γερμανικής αστυνομίας, μετά από μια βίαιη αντισημιτική ομιλία. Καταδικάζεται σε 6 μήνες φυλάκιση και εκδίδεται στις ΗΠΑ για να συνεχίσει εκεί την ποινή του. Του απαγορεύεται η είσοδος στη Γερμανία, όμως υπάρχουν δυό

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

εξαιρέσεις. Μια το 1979, όπου παίρνει άδεια να παραστεί ως μάρτυρας υπεράσπισης του Michael Kuhnen και μια το 1992 σε δίκη νεοναζιστών στη Στουτγάρδη. Υπάρχουν όμως αρκετές υπόνοιες ότι έχει πάει στη Γερμανία πολλές φορές παράνομα. Μετά από μια μικρή παραμονή στη Νεμπράσκα, κάνει συχνές επισκέψεις στην Ευρώπη προσπαθώντας να δημιουργήσει ένα διεθνές δίκτυο επαφών με διάφορους συμπαθούντες. Έρχεται σε επαφή με τις οργανώσεις CECADE, Ordine Nuovo, National Front και άλλες και μετά από αρκετές συναντήσεις καταλήγουν όλες οι ομάδες σε μια συμφωνία στο Λονδίνο, στις 26 Σεπτεμβρίου του 1976. Σκοπός της συμφωνίας ήταν να ανατρέψουν τους αντιναζιστικούς νόμους που υπήρχαν σε αρκετές Ευρωπαϊκές χώρες.
Το NSDAP-AO είναι ο επίσημος διάδοχος του γερμανικού ναζιστικού κόμματος. Η δράση του εστιάζεται στη Γερμανία, διανέμοντας στους νεοναζί αυτοκόλλητα, βιβλία, περιοδικά, βιντεοκασέτες, σημαίες κλπ. Στην Αμερική η οργάνωση είναι νόμιμη και τα ναζιστικά κείμενα διανέμονται ελεύθερα. Στη Γερμανία είναι παράνομα, άρα όλο το νταλαβέρι γίνεται με το ταχυδρομείο.

Μιά διεθνής οργάνωση

Η επίσημη εφημερίδα του NSDAP-AO με τίτλο New Order (Νέα Τάξη) εκδίδεται σε εννέα γλώσσες: αγγλικά, γαλλικά, ισπανικά, πορτογαλλικά, ουγγρικά, σουηδικά, ολλανδικά, γερμανικά και ιταλικά. Οι περισσότερες απ' τις ξένες εκδόσεις είναι μεταφράσεις του αμερικάνικου έντυπου. Η ημερομηνία στις εφημερίδες συνοδεύεται από έναν αριθμό μέσα σε παρένθεση που δείχνει πόσα χρόνια έχουν περάσει απ' τη γέννηση του Χίτλερ. Στην Αμερική το New Order συνδέεται με την Κου Κλουξ Κλαν και με τρομοκρατικές ομάδες όπως η The Order. Το 82ο τεύχος της εφημερίδας είναι αφιερωμένο στον David Lane, παλιό ακτιβιστή της Κου Κλουξ Κλαν που εκτίει ποινή 150 χρόνων για φόνο, κλοπή και άλλα αδικήματα.
Ο Lauck έχει εκτός των άλλων και τηλεοπτική εκπομπή στη Φλόριδα, με τίτλο Race and Reason. Μια απ' τις εκπομπές του έδειχνε την Ταξιαρχία Ζακ Ντωριό του Michel Faci εν ώρα δράσης στην Κροατία.
Υπάρχουν πολλές οργανώσεις στην Ευρώπη που συνδέονται με το NSDAP-AO. Στην Ελλάδα έχει επαφές με την εθνικιστική οργάνωση Χρυσή Αυγή και τον φύρερ της Ν. Μιχαλολιάκο (Κεφαληνίας 52, 3ος όροφος, τηλ.8561022) που βγάζει εβδομαδιαία εφημερίδα και μηνιαίο περιοδικό. Στο Μάλμοε της Σουηδίας, υπάρχει ο Lars Goran Hedengard που εκδίδει το Sveriges Nationella Forbund και έχει ιδρύσει το Nordic National Socialist Bloc μια συσπείρωση της Σουηδικής τρομοκρατικής ομάδας Storm και της Νορβηγικής Vitt Ariskt Motstand. Στη Δανία είναι ο Riis Knudsen, αρχηγός του Δανέζικου ναζιστικού κόμματος DNSB. Στην Ουγγαρία, κύριος σύνδεσμος του Lauck είναι ο Istvan Gyorkos, αρχηγός της Ομάδας ουγγρικής εθνικοσοσιαλιστικής δράσης, ο οποίος συνελήφθη τον Ιούλιο του 1992 για κατοχή όπλων, λίγο μετά τον αυστριακό νεοναζιστή Gottfried Kussel.
Ο Lauck χρηματοδοτεί και τυπώνει εξολοκλήρου την εφημερίδα Uj Rend (Νέα Τάξη) του Gyorkos στον οποίο έστειλε προσφάτως απ' τις ΗΠΑ ένα κομπιούτερ αξίας 10000 δολλαρίων. Αυτός με τη σειρά του ευχαριστεί τον αμερικάνο φύρερ του για τους χιλιάδες νέους συνδρομητές του και για τις επαφές του με Αυστραλούς, Δανούς και Σουηδούς ομοϊδεάτες. Το NSDAP-AO χρηματοδοτεί επίσης ένα Ρωσσικό έντυπο με τίτλο Our March που εκδίδει ο Ilya Lazarecki και η ομάδα του Ένωση, με βάση τη Μόσχα.

Kuhnen, ο άνθρωπος του NSDAP-AO στη Γερμανία

Η Γερμανία είναι στην πραγματικότητα ο κεντρικός πυρήνας του NSDAP-AO αφού εκεί βρίσκονται τα περισσότερα μέλη και ομάδες που συνδέονται μαζί του. Μιας και η οργάνωση είναι εκτός νόμου, λειτουργεί μέσω οργανώσεων που

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

προσφέρουν κάλυψη και προετοιμάζουν το έδαφος για την επανασύστασή του. Υπάρχουν λοιπόν πάρα πολλές οργανώσεις -ανάλογα πάντα με τις κρατικές απαγορεύσεις- που σχετίζονται με το NSDAP αλλά στην κεφαλή βρίσκονται πάντα τα ίδια άτομα. Τα ονόματα αλλάζουν, τα πρόσωπα παραμένουν τα ίδια. Ο βασικότερος σύνδεσμος υπήρξε ο Michael Kuhnen- σ' αυτόν οφείλεται ο νέος ναζιστικός χαιρετισμός, αφού ο παλιός απαγορεύτηκε -αρχηγός του GdNF, ο οποίος πέθανε από AIDS στις 24 Απριλίου του 1991. Απ' την ηλικία των 14 συμμετέχει στο Aktion Widerstand και στο NPD, και απ' τα 18 συνολικά χρόνια δράσης του, τα 7,5 τα πέρασε στη φυλακή όπου ασχολήθηκε με τη συγγραφή, όπως και το πρότυπό του ο Αδόλφος Χίτλερ. Στο κυριότερο βιβλίο του *Ο Πολιτικός Στρατιώτης* γράφει για το σχέδιό του αναδημιουργίας ταγμάτων εφόδου κατά τα ναζιστικά πρότυπα για την αναγέννηση του NSDAP. Το δεύτερο μέρος του βιβλίου αποτελείται από μια λίστα δέκα εντολών που ο νέος στρατιώτης πρέπει να τηρεί: να πιστεύει, να υπακούει, να πολεμά, να είναι πιστός, αλληλέγγυος με τους συντρόφους του, να έχει εθνικοσοσιαλιστική ιδεολογία, να είναι διακριτικός, θαρραλέος, περήφανος και ανηλεής.

Η άλλη χώρα που παίζει πολύ μεγάλο ρόλο στους κόλπους του NSDAP-AO είναι η Αυστρία. Είναι άμεσα συνδεδεμένη με τη Γερμανία, αφού αποτελεί μια απ' τις επτά Bereiche του GdNF, την Bereiche Ostmark. Πρόκειται για εδαφικές διαιρέσεις που πραγματοποίησε το GdNF για να οργανωθεί εθνικά πάνω στο μοντέλο του χιτλερικού NSDAP. Η Bereiche χωριζόταν έπειτα σε Gau με έναν Γκαουλάιτερ επικεφαλής. Όλη αυτή η ορολογία αποδεικνύει ότι είναι ακόμα ζωντανή η επιθυμία για ένωση με την Αυστρία. Εξάλλου υπάρχει στην Αυστρία ένας γερμανικός εθνικισμός πολύ δυνατός. Ο αυστριακός φύρερ είναι ο Gottfried Kussel. Ανήκει στη VAPO που είναι η αυστριακή οργανωση του NSDAP-AO.

Η VAPO βρίσκεται πίσω από πάρα πολλές θεαματικές ενέργειες. Μετά το θάνατο του Kuhnen, ο Kussel αναλαμβάνει τα ηνία. Πρόκειται για έναν άκρως επικίνδυνο άνθρωπο που εκπαιδεύει παραστρατιωτικές ομάδες. Η VAPO ενδέχεται να βρίσκεται πίσω απ' το κύμμα επιθέσεων με παγιδευμένα γράμματα που συγκλόνισε την Αυστρία το 1993. Το Δεκέμβρη της ίδιας χρονιάς συνελήφθη ο Peter Binder γι αυτές τις επιθέσεις. Στο σπίτι του βρέθηκαν υλικά κατασκευής βομβών και στοιχεία για τις επαφές του με τη VAPO. Στη Βιέννη λίγο αργότερα συνελήφθη και το μέλος της VAPO Alexander Wolfert, ο οποίος είχε πολεμήσει στην Κροατία. Στην κατοχή του βρέθηκαν όπλα, χειροβομβίδες και 20 κιλά TNT.

Ανασύσταση ενός απαγορευμένου κόμματος

Επίσημα στη Γερμανία δεν υπάρχει NSDAP-AO, μιας και έχει τεθεί εκτός νόμου. Έτσι η δράση του διοχετεύεται μέσα από έναν τεράστιο αριθμό νεοναζιστικών οργανώσεων. Όταν μια απ' αυτές τις οργανώσεις τίθεται εκτός νόμου, όπως η Deutche Alternative για παράδειγμα, αμέσως μια άλλη παίρνει το υλικό και τα χρήματα. Η οργάνωση-κλειδί στη Γερμανία είναι το GdNF (Κοινότητα Απόψεων του Νέου Μετώπου) που αποτελεί το σύνδεσμο του NSDAP-AO με τις επιμέρους ναζιστικές οργανώσεις στη Γερμανία. Το GdNF εκδίδει μια εφημερίδα εσωτερικής κατανάλωσης με τίτλο Die Neue Front, με στόχο το συντονισμό των νεοναζιστικών ομάδων. Οι κυριότερες δραστηριότητες του GdNF μεταξύ 1989-1991 ήταν οι εξής:

*δημιουργία δομών κυρίως στην Ανατολική Γερμανία
*οργάνωση πορειών σε διάφορες πόλεις
*προπαγάνδα
*παραστρατιωτική εκπαίδευση
*χρησιμοποίηση των μήντια με στόχο την κοινωνική αναγνώριση

Το άδοξο τέλος;

Τη Δευτέρα 20 Μαρτίου του 1995, συνελήφθη στη Δανία ο Lauck, που καταζητείτο απ' την Ιντερπόλ σε 15 χώρες. Η Γερμανική κυβέρνηση ζητάει την έκδοσή του στις Γερμανικές αρχές για να τον δικάσει με τις κατηγορίες της παράνομης

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

προπαγάνδας, υποδαύλισης ταραχών, ενθάρρυνσης ρατσιστικής βίας και συμμετοχής σε εγκληματική οργάνωση. Παράλληλα μέσα στη Γερμανία έγιναν έφοδοι σε 80 σπίτια νεοναζιστών και κατασχέθηκαν έντυπο υλικό και όπλα. Όλα αυτά στα πλαίσια του ξεκαθαρίσματος των εξτρεμιστών της δεξιάς (αλλά και της αριστεράς) που χαλάνε τη μόστρα της Γερμανικής Δημοκρατίας. Εξάλλου το έργο και τα σχέδια των ακροδεξιών μπορούν να πραγματοποιηθούν με πιο επιδέξιο και νομιμοφανή τρόπο (Νομοσχέδια για τη μετανάστευση, αντιτρομοκρατικοί νόμοι, ενίσχυση της αστυνόμευσης και της παρακολούθησης των πολιτών).

Ελλάδα και Χρυσή Αυγή

Όπως προαναφέραμε, ο Lauck είχε επαφές με τη Χρυσή Αυγή και τον φύρερ Μιχαλολιάκο. Η Χρυσή Αυγή βέβαια τελευταίως παρουσιάζεται ως εθνικιστική και πατριωτική οργάνωση (σε πρόσφατη τηλεοπτική εκπομπή-σαλάτα, παραλίγο να μας πείσουν ότι είναι και αντιναζιστές όπως ο Πλεύρης) γιατί όπως και να το κάνουμε υπάρχει και κάποιο πολιτικό κόστος να εμφανίζεσαι ως νεοναζί στην Ελλάδα. Σε διευκρίνιση όμως στο τεύχος 101 αναφέρει: "...αντιθέτως μας προσβάλλει κάθε σκέψη ή υπαινιγμός ότι η Χρυσή Αυγή άλλαξε τη γραμμή της. Η Χρυσή Αυγή ήταν είναι και θα είναι πάντοτε ΙΔΙΑ". Ιδιαίτερης σημασίας είναι και ο λόγος που εκφώνησε κατά τη Διάσκεψη Κεντρικής και Βορείου Ελλάδας στη Θεσσαλονίκη, στις 18 Μαρτίου 1995. ο γλύφτης του Φύρερ Μιχαλολιάκου, εκπρόσωπος της Τ.Ο Θεσσαλονίκης: "Στον οργανωτικό τομέα προτείνουμε να ξεκινήσει μια σοβαρή προσπάθεια συνεννοήσεως, συντονισμού και συνεργασίας με **πρακτικό** όμως αντίκρυσμα με ιδεολογικώς και πολιτικώς συγγενή Ευρωπαϊκά κινήματα, λόγω του ότι όταν ο εχθρός είναι κοινός, επιβάλλει την από κοινού αντιμετώπιση". Ποιά κινήματα εννοεί; Γιατί το ποιός είναι ο κοινός τους εχθρός είναι ευκολονόητο. Τα συμπεράσματα δικά σας.

Τα στοιχεία αυτού του άρθρου προέρχονται κύρια απ'το γαλλικό αντιφασιστικό περιοδικό Reflex (21 ter.,Rue Voltaire, 75011 PARIS. FRANCE). Ορισμένα έχουν αναφερθεί και σε παλιότερα τεύχη του Αναρχικού. Ευχαριστούμε τον Α. που μας το έστειλε. Αποσπάσματα του άρθρου δημοσιεύτηκαν και στο ΑΛΦΑ.

ΒΟΣΝΙΑ : ΩΡΑ ΜΗΔΕΝ ;

Τη στιγμή που κυκλοφορεί αυτό το τεύχος, οι εξελίξεις στη Βοσνία κυριολεκτικά ΚΑΛΠΑΖΟΥΝ. Οι Αμερικάνοι πεζοναύτες ετοιμάζονται να αποβιβαστούν. Τα ΝΑΤΟϊκά αεροπλάνα φορτώνουν τις βόμβες και ζεσταίνουν τις μηχανές τους. Οι όμηροι ΟΗΕδες περιμένουν δεμένοι σε πολυβολεία κι εκτοξευτήρες ρουκετών.

Η ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΜΕΤΡΗΣΗ ΕΧΕΙ ΑΡΧΙΣΕΙ ΕΔΩ ΚΑΙ 6 ΧΡΟΝΙΑ... ΚΑΝΤΕ ΛΟΙΠΟΝ ΥΠΟΜΟΝΗ !

ΟΧΙ. Η ΩΡΑ ΜΗΔΕΝ ΠΛΗΣΙΑΖΕΙ, ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΕΦΤΑΣΕ ΑΚΟΜΗ.

ΣΤΟ ΧΕΡΙ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ, ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΜΕ ΤΟ ΡΟΛΟΪ.

50 ΧΡΟΝΙΑ
ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ
ΑΡΗ ΒΕΛΟΥΧΙΩΤΗ.

...αν είχε κόψει τα κεφάλια κάποιων μελών της κεντρικής επιτροπής του κόμματος, ισως τα πράγματα να ήταν τελείως διαφορετικά...